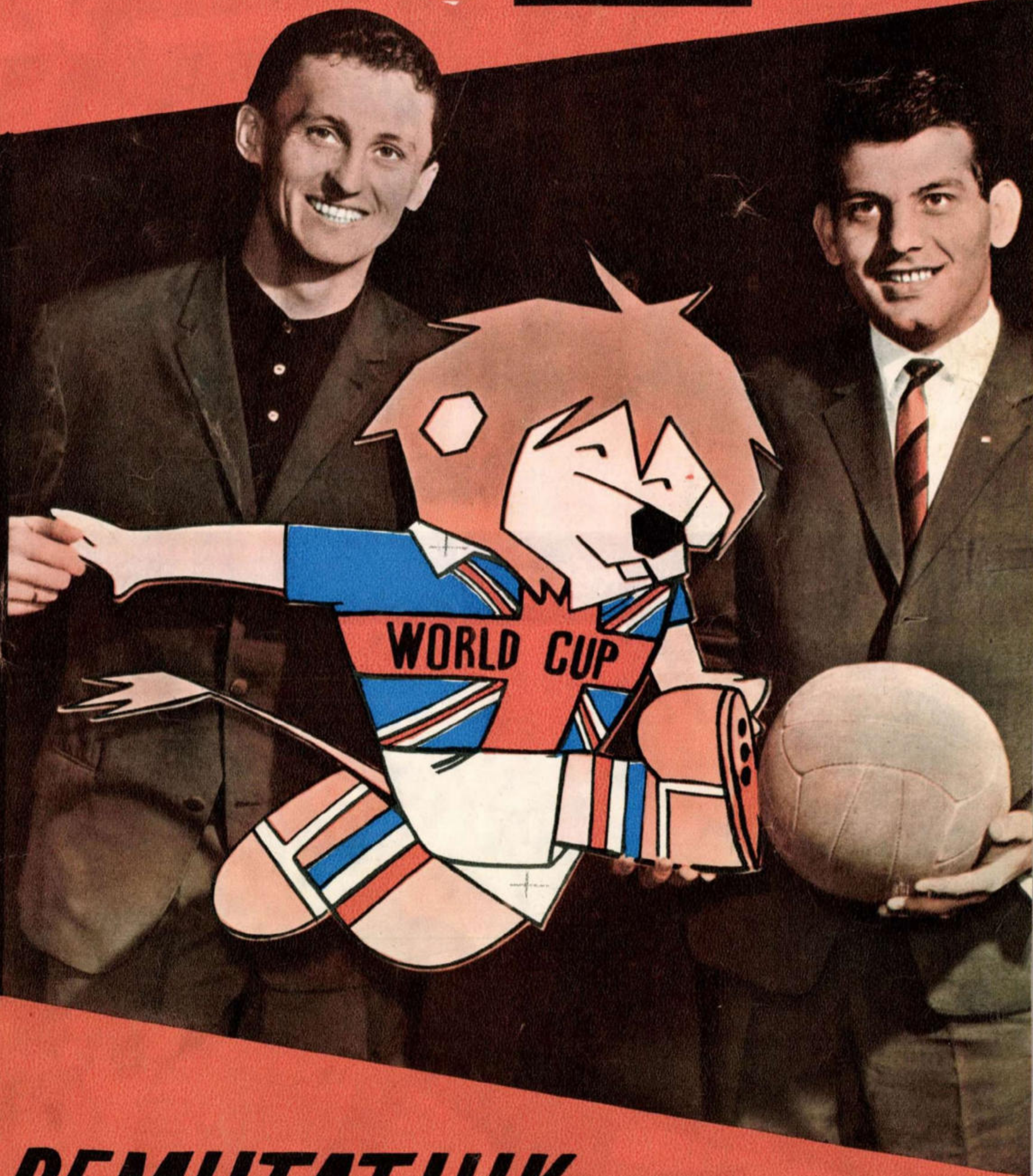
VB 1966

LABDARÚGÁS

BEMUTATJUK AZ ANGLIAI TIZENHATOT

Két mérkőzés – két gól

Fenyvesi dr előrevetődve fejeli a bécsi mérkőzés egyetlen gólját. — Farkas óriási lövését Szanwald nem tudja védeni a pesti 3:0-ás meccsen

MTI Foto — Pálfai és Petrovits felvételei

Jegyrendelés 80 országból

Sir Stanley Rous, a Nemzetközi Labdarúgó Szövetség világhírű elnöke titkárnőjének diktál. A VB-vel kapcsolatban van posta bőven ...

Ahhoz, hogy megtaláljuk az 1966. évi labdarúgó világbajnokság döntőjének szervező bizottságát, a londoni White City stadionban, pontosan azon a helyen kell elhaladni, ahol 1908-ban a máig is emlékezetes maratoni futás hajrájában az olasz *Dorando* a cél előtt összeesett... Az eléggé eldugott kis iroda ajtaján csak egészen szerény tábla jelzi, hogy itt dolgoznak azok, akik 1966 legnagyobb sporteseményét előkészítik. Az egyik szobában Harold *Mayes*, a világbajnokság sajtófőnöke fogadott bennünket. Rögtön közölte, hogy maga is újságíró és éppen ezért kapta megbízatását.

Az egész szervező bizottságot K. E. *Wilson* vezeti, és 24 tagú „csapata" nyolc szobában végzi munkáját. A tulajdonképpeni tevékenység két évvel ezelőtt kezdődött, de ahogyan közeledik a tizenhatos döntő időpontja, annál nagyobb erőkifejtésre van szükség.

— *A bizottság munkakörébe sokfajta tevékenység tartozik* — mondta a rokonszenves kolléga. — *Ez év elejétől megkezdődtek a jegyrendelések külföldről. Nem kevesebb, mint 80 országból érkeztek levelek, Adentől egészen Zambiáig. Jövő év júliusában az angliai stadionok lelátóin az egész világ képviselteti magát. A rekordot Falkland sziget tartja, húsz jegyet kértek, s ez a lakosság 1 százalékának felel meg.*

A világbajnokság alkalmával a tizenhatos döntő tíz londoni mérkőzése közül csupán egyet bonyolítanak majd itt le. Érdekes felvilágosításokat kaptunk arról, hogyan dolgozhat majd az a hatalmas újságíró-ármádia, amely júliusban megszállja Londont és a világbajnokság másik hat városát, Sunderlandot, Middlesbroughot, Sheffieldet, Manchestert, Liverpoolt és Birminghamet.

— *Minden anyagi támogatást megkaptunk ahhoz, hogy a sajtó elláthassa nehéz munkáját* — mondta Mr. *Mayes*, miközben minduntalan rágyújtott jellegzetes angol pipájára. — *A kormány 400 ezer fontot bocsátott a szervező bizottság rendelkezésére, az angol labdarúgó szövetség ezenkívül 150 ezer fontot. Ebből a pénzből történik nagyrészt a stadionok szükséges átépítése, s főként az eddig nem megfelelő sajtóhelyek felszerelése, kibővítése. Mintegy 150 új vonalat vezetünk be minden stadionba, ezenkívül természetesen munkaszobákat bocsátunk rendelkezésre, telefonkabinokat állítunk fel, interjúszobákat nyitunk, hogy a mérkőzések után a játékosok, a csapatvezetők elmondhassák véleményüket.*

A szervező bizottság — beleértve a szigetország tudósítóit is — összesen 1600 újságíró részvételére számít. Decemberig 1145 jelentkezés érkezett, ebből 730 külföldi.

A végleges akkreditálás a január 6-i sorsolás után történik meg. A nyolcaddöntő mérkőzéseire 400-400, a negyed- és középdöntőkre 700-700, míg a Wembley-stadionban a döntőkre 1000 férőhely jut majd az újságíróknak. Annyi bizonyos, hogy a legtöbb tudósítónak nagyon nehéz lesz a dolga, főleg az európaiaknak, mert a mérkőzések többsége a kontinens időszámítása szerint este 20,30 órakor kezdődik, vagyis 22.15-kor ér véget, és ez az öreg földrészen nagyon a lapzárta ideje, legalábbis a vidéki kiadások számára.

— *Vigasztalásul* — tette hozzá tréfásan a sajtófőnök — *a sajtóhelyeket igyekszünk kényelmessé tenni, úgyhogy egyrészt egy-egy tudósító számára 27 inch, vagyis 68,5 centiméter jut, ezenkívül külön kérésre az asztalokkal ellátott — igaz, korlátozott — helyeken telefonok felszerelésére is lehetőség lesz, míg a stadionok sajtótermeiből egyszerre 30-40 külön vonalon lehet majd tudósításokat adni. Természetesen valamennyi városban a stadionok sajtószobájában, a városi külön sajtóközpontokban megfelelő telexgépek is rendelkezésre állnak majd.*

A szervező bizottságban lázas a munka, s ami a lebonyolítást illeti, úgy látszik, mindenre gondolnak.

— *Az egyetlen, ami még számunkra hátra van az, hogy a világbajnoki címet is elnyerjük* — búcsúzott mosolyogva tőlünk a sajtófőnök. — *De ez már nemcsak rajtunk múlik. Minden esetre reménykedjünk és várjunk július végéig ...*

AZ ÚT ANGLIÁBA ...

A VIII. Labdarúgó Világbajnokság XIV selejtező csoportjában a következő eredmények születtek.

I. CSOPORT

Belgium—Izrael 1:0, Bulgária—Izrael 4:0, Bulgária—Belgium 3:0, Belgium—Bulgária 5:0, Izrael—Belgium 0:5, Izrael—Bulgária 1:2. A harmadik Belgium—Bulgária meccsig a két csapatnak egyaránt 6 pontja van.

II. CSOPORT

NSZK—Svédország 1:1, NSZK—Ciprus 5:0, Svédország—Ciprus 3:0, Svédország—NSZK 1:2, Ciprus—Svédország 0:5, Ciprus—NSZK 0:6. A végeredmény:

1.	**NSZK**	4	3	1	—	14: 2	7
2.	**Svédország**	4	2	1	1	10: 3	5
3.	**Ciprus**	4	—	—	4	0:19	—

III. CSOPORT

Jugoszlávia—Luxemburg 3:2, Luxemburg—Franciaország 0:2, Luxemburg—Norvégia 0:2, Franciaország—Norvégia 1:0, Jugoszlávia—Franciaország 1:0, Norvégia—Luxemburg 4:2, Norvégia—Jugoszlávia 3:0, Norvégia—Franciaország 0:1, Luxemburg—Jugoszlávia 2:5, Franciaország—Jugoszlávia 1:0, Franciaország—Luxemburg 4:1, Jugoszlávia—Norvégia 1:1. A végeredmény:

1.	**Franciaország**	6	5	—	1	9:2	10
2.	**Norvégia**	6	3	1	2	10:5	7
3.	**Jugoszl.**	6	3	1	2	10:8	7
4.	**Luxemburg**	6	—	—	6	6:20	—

IV. CSOPORT

Portugália—Törökország 5:1, Törökország—Portugália 0:1, Csehszlovákia—Portugália 0:1, Románia—Törökország 3:0, Románia—Csehszlovákia 1:0, Portugália—Románia 2:1, Csehszlovákia—Románia 3:1, Törökország—Csehszlovákia 0:6, Törökország—Románia 2:1, Portugália—Csehszlovákia 0:0, Románia—Portugália 2:0, Csehszlovákia—Törökország 3:1. A végeredmény:

1.	**Portugália**	6	4	1	1	9: 4	9
2.	**Csehszlov.**	6	3	1	2	12: 4	7
3.	**Románia**	6	3	—	3	9: 7	6
4.	**Törökorsz.**	6	1	—	5	4:19	2

V. CSOPORT

Hollandia—Albánia 2:0, Észak-Írország—Svájc 1:0, Albánia—Észak-Írország 0:2, Svájc—Észak-Írország 2:1, Észak-Írország—Hollandia 2:1, Hollandia—Észak-Írország 0:0, Albánia—Svájc 0:2, Svájc—Albánia 1:0, Észak-Írország—Albánia 4:1, Hollandia—Svájc 0:0, Svájc—Hollandia 2:1, Albánia—Észak-Írország 1:1. A végeredmény:

1.	**Svájc**	6	4	1	1	7: 3	9
2.	**É. Írország**	6	3	2	1	9: 5	8
3.	**Hollandia**	6	2	2	2	6: 4	6
4.	**Albánia**	6	—	1	5	2:12	1

VI. CSOPORT

Ausztria—NDK 1:1, NDK—Magyarország 1:1, Ausztria—Magyarország 0:1, Magyarország—Ausztria 3:0, Magyarország—NDK 3:2, NDK—Ausztria 1:0. A végeredmény:

Franciaország—Jugoszlávia 1:0, Párizsban, a Parc des Princes stadionban. Támad a francia csapat

1.	**Magyarország**	4	3	1	—	8:3	7
2.	**NDK**	4	1	2	1	5:5	4
3.	**Ausztria**	4	—	1	3	1:6	1

VII. CSOPORT

Dánia—Wales 1:0, Görögorszag—Dánia 4:2, Görögország—Wales 2:1, Wales—Görögország 4:1, Szovjetunió—Görögország 3:1, Szovjetunió—Wales 2:1, Szovjetunió—Dánia 6:0, Görögország—Szovjetunió 1:4, Dánia—Szovjetunió 1:3, Wales—Szovjetunió 2:1, Dánia—Görögország 1:1, Wales—Dánia 4:2. A végeredmény:

1.	**Szovjetunió**	6	5	—	1	19: 6	10
2.	**Wales**	6	3	—	3	11: 9	6
3.	**Görögorsz.**	6	2	1	3	10:14	5
4.	**Dánia**	6	1	1	4	7:18	3

VIII. CSOPORT

Skócia—Finnország 3:1, Olaszország—Finnország 6:1, Lengyelország—Olaszország 0:0, Lengyel-

Portugália 2:1-re nyert Lisszabonban Románia ellen. A román kapus Eusebio fejéről szedi le a labdát

Olaszország—Lengyelország 6:1. Stroniarz, a lengyel kapus tisztáz Mora elől (baloldalt). Szepanski — a csatárral együtt — átugorja fekvő kapusát

ország—Skócia 1:1, Finnország—Skócia 1:2, Finnország—Olaszország 0:2, Finnország—Lengyelország 2:0, Skócia—Lengyelország 1:2, Lengyelország—Finnország 7:0, Olaszország—Lengyelország 6:1, Skócia—Olaszország 1:0, Olaszország—Skócia 3:0. A végeredmény:

1. Olaszorsz.	6	4	1	1	17: 3	9
2. Skócia	6	3	1	2	8: 8	7
3. Lengyelo.	6	2	2	2	11:10	6
4. Finnorsz.	6	1	—	5	5:20	2

IX. CSOPORT

Írország—Spanyolország 1:0, Spanyolország—Írország 4:1. A harmadik, tehát a döntő mérkőzésen Párizsban: Spanyolország—Írország 1:0. A végeredmény:

1. Spanyolország	3	2	—	1	5:2	4
2. Írország	3	1	—	2	2:5	2

X. CSOPORT

Peru—Venezuela 1:0, Uruguay—Venezuela 5:0, Venezuela—Uruguay 1:3, Venezuela—Peru 3:6, Peru—Uruguay 0:1, Uruguay—Peru 2:1. A végeredmény:

1. Uruguay	4	4	—	—	11: 2	8
2. Peru	4	2	—	2	8: 6	4
3. Venezuela	4	—	—	4	4:15	—

XI. CSOPORT

Kolumbia—Ecuador 0:1, Ecuador—Kolumbia 2:0, Chile—Kolumbia 7:2, Kolumbia—Chile 2:0, Ecuador—Chile 1:3, Chile—Ecuador 2:2, A harmadik, tehát a döntő mérkőzésen, Peruban: Chile—Ecuador 2:1. A végeredmény:

1. Chile	5	3	1	1	14: 8	7
2. Ecuador	5	2	1	2	7: 7	5
3. Kolumbia	4	1	—	3	4:10	2

Uruguay—Peru 2:1. Az uruguayiak második gólja

XII. CSOPORT

Paraguay—Bolivia 2:0, Argentina—Paraguay 3:0, Paraguay—Argentina 0:0, Argentina—Bolivia 4:1, Bolivia—Paraguay 2:1, Bolivia—Argentina 1:2. A végeredmény:

1. Argentina	4	3	1	—	9:2	7
2. Paraguay	4	1	1	2	3:5	3
3. Bolivia	4	1	—	3	4:9	2

XIII. CSOPORT

A-alcsoport: Jamaika—Kuba 2:0, Kuba—Holland Antillák 0:1, Jamaika—Holl. Ant. 2:0, Holl. Ant.—Kuba 0:1, Holl. Ant.—Jamaika 0:0, Kuba—Jamaika 2:1. A végeredmény:

1. Jamaika	4	2	1	1	5:2	5
2. Kuba	4	2	—	2	3:4	4
3. Holl. Ant.	4	1	1	2	1:3	3

B-alcsoport: Trinidad—Surinam 4:1, Costa Rica—Surinam 1:0, Costa Rica—Trinidad 4:0, Surinam—Costa Rica 1:3, Trinidad—Costa Rica 0:1, Surinam—Trinidad 6:1. A végeredmény:

1. Costa Rica	4	4	—	—	9: 1	8
2. Surinam	4	1	—	3	8: 9	2
3. Trinidad	4	1	—	3	5:12	2

C-alcsoport: Honduras—Mexikó 0:1, Mexikó—Honduras 3:0, Egy. Áll.—Mexikó 2:2, Mexikó—Egy. Áll. 2:0, Honduras—Egy. Áll. 0:1, Egy. Áll.—Honduras 1:1. A végeredmény:

1. Mexikó	4	3	1	—	8: 2	7
2. Egy. Áll.	4	1	2	1	4: 5	4
3. Honduras	4	—	1	3	1: 6	1

Janku, az albánok kapusa tisztáz egy magas beadást. Svájc—Albánia 1:0, Genf

FŐCSOPORT

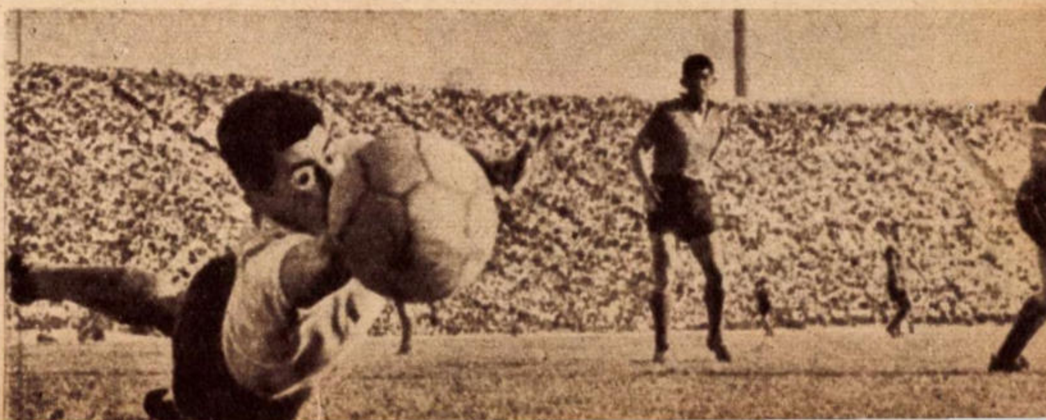
Mexikó—Costa Rica 1:0, Mexikó—Jamaika 8:0, Jamaika—Costa Rica 1:1, Jamaika—Mexikó 2:3, Costa Rica—Mexikó 0:0, Costa Rica—Jamaika 7:0, A végeredmény:

1. Mexikó	4	3	1	—	12: 2	7
2. Costa Rica	4	1	2	1	8: 2	4
3. Jamaika	4	—	1	3	3:19	1

XIV. CSOPORT

Koreai NDK—Ausztrália 6:1, Ausztrália—Koreai NDK 1:3. A végeredmény:

1. Koreai NDK	2	2	—	—	9:2	4
2. Ausztrália	2	—	—	2	2:9	—

Brazília a nagy esélyes de ...

BESZÉLGETÉS HÍRES SZAKVEZETŐKKEL

Az egymillió példányban megjelenő *Daily Express*, az 1966. évi labdarúgó világbajnoksággal kapcsolatban „*Megnyerheti-e Anglia a Jules Rimet Kupát?*" címmel ismert szaktekintélyektől megkérdezte, milyen kilátásai vannak Angliának, és mely csapatok kerülnek a döntő fordulóba. A megkérdezettek között szerepel Fernando *Riera* (Chile), Vicente *Feola* (Brazília), Sepp *Herberger* (NSZK), Ken *Aston*, Walter *Winterbottom* és Bobby *Moore* (Anglia), valamint Nyikoláj *Morozov* (Szovjetunió).

Az európai olvasó számára feltétlenül *Feola* és *Riera* véleménye a legérdekesebb, hiszen ők a dél-amerikai labdarúgás talán legalaposabb ismerői. Jóslásuk annál izgalmasabb, mert hiszen felvetődik a kérdés, vajon sikerül-e 1966-ban európai országnak megtörnie a dél-amerikaiak 1958 óta fennálló világbajnoki monopóliumát.

Lássuk, hogyan vélekednek a szakértők:

— *Azt hiszem, Anglia nagyon közel lesz a győzelemhez, mert hiszen a labdarúgók hazájukban általában kitesznek magukért. Valójában azonban Brazíliát tartom az elsőszámú esélyesnek, mert ez az ország megszámlálhatatlan labdarúgó tehetséggel rendelkezik, amihez még a kitűnő csapatszellem is hozzájárul* — mondotta Fernando *Riera*, az 1962-es világbajnokság chilei csapatának szövetségi kapitánya.

Riera kitért nyilatkozatában a világbajnokság szabályaira is és kifogásolta, hogy csak négyévenként rendeznek VB-t. Mint mondotta, fáradságos munkával összekovácsolnak egy reprezentatív válogatott csapatot, amely a VB-sorozat után szétesik és két-három évig megint senki sem gondol a következő világbajnokságra. Ezen nem segítenek a különböző nemzetközi viadalok sem, mert hiszen a világbajnokságon résztvevő csapatoknak körülbelül 2 hét alatt több idegőrlő meccset kell lejátszaniok.

— *A hazai környezetben játszó Angliának ragyogó esélye van a győzelemre, de persze Brazília is minden erejével azon lesz, hogy ő nyerjen* — jelentette ki *Feola*, a brazil szövetségi kapitány. — *Persze lehet meglepetésszerű győztes is, erről azonban nem akarok most bővebben beszélni.*

Feola röviden vázolta az edzéstervet, amely öt szakaszból áll. A válogatott keret előreláthatólag 22 játékosa a felkészülés alatt Rio de Janeiro közelében, egy magaslaton táborozik. Május 1 és június 19 között barátságos mérkőzéseket játszanak dél-amerikai csapatok ellen, majd június 21-től július 4-ig Svédországban időznek, ahol két meccset játszanak svéd csapatok ellen és egy-egy mérkőzést pedig Svédországgal és Dániával. Július 4-én utazik a brazil csapat Angliába és ott várja meg a világbajnokság kezdetét.

— *Az a csapat győz, amely úgy érzi, hogy győzni tud* — jelentette ki Walter *Winterbottom*, az angol válogatott volt szövetségi kapitánya. Szerinte a jó csapat „*mindig a tehetségek és képességek keveréke, a rátermettség és az erő együttese.*" Egy ilyen csapat ötletesen támad és határozottan védekezik. Az tapasztalható, hogy az 1966. évi világbajnokságra az eddiginél sokkal jobban és alaposabban felkészülnek az országok, a játékosok tanulmányozzák a különböző stílusokat és megtervezik az ellenféllel szemben alkalmazandó taktikát. „*Reméljük, hogy az angol közönség olyan labdarúgást lát majd, amelyre évek múltán is szívesen visszaemlékezik*".

Fernando Riera, Chile válogatottjának atyamestere

Sepp *Herberger*: — *Brazília az esélyese a világbajnokságnak, de kis szerencsével, Anglia, Magyarország vagy esetleg Olaszország is a döntőbe kerülhet.* Herberger, aki 29 éven át a német labdarúgók szövetségi kapitánya volt, nagyra értékeli a fiatal nyugatnémet csapatot, de nem hiszi, hogy Angliában sikere lehetne, mert még túl fiatal és hamar letörik.

Ken *Aston* nemzetközi bíró, aki az 1962. évi világbajnokság legbotrányosabb mérkőzését vezette (Chile–Olaszország), annak örül, hogy a mostani világbajnokságon a bíráknak több tekintélyük és hatalmuk lesz. A nemzetközi mérkőzésekből ugyanis több hétre kizárják azt a labdarúgót, aki szándékosan megrúgja vagy megüti ellenfelét.

— Mint játékvezető, aki ismeri az angol csapat játékképességét, úgy gondolom, hogy Anglia legalább a negyeddöntőig eljut.

— *Mindent elkövetek, hogy 1966 júliusában a Wembley stadionban én vihessem körbe a Jules Rimet serleget* — jelentette ki Bobby *Moore*, az angol csapat kapitánya.

— *Mi mindig négy évre előre tervezünk és hét segédedzőm máris figyeli a 15 és 16 éveseket, akik szóba jöhetnek az 1970. évi világbajnokságon* — jelentette ki *Morozov*, szovjet szövetségi edző. *Morozov* egy évvel ezelőtt kezdte meg az előkészületeket a jövő évi világbajnokságra, amikoris 30 főnyi játékoskeretet állított fel. Ezt a számot előbb 22-re, majd 17-re csökkentette, s a 17 játékos három hónapon át együtt edzett, játszott és élt, s 26 edzőmérkőzést játszott.

— *A siker érdekében döntő, hogy a játékosok minél többet legyenek együtt, hogy igazi csapattá kovácsolódjanak.* — Morozov nem nyilatkozott arról, hogy kit tart esélyesnek a világbajnokságra.

A német Sepp Herberger olykor még kiül a kispadra, ámbár hivatalosan nyugdíjban van. Baloldalt Herberger, mellette Georg Gawliczek edző, Erich Deuser edző és Helmut Schön, az NSZK új csapatának 1. sz. szakvezetője

Végre négy között?

Ideje lenne már, hogy másfél évtized után egyszer a mi válogatottunk legyen a döntő egyik résztvevője

Ilyen felkiáltásokat, megjegyzéseket gyakorta hallani manapság a szigetországban. S érthető az angol szurkolók vágya, hiszen az 1950-es, brazíliai VB óta — amikoris először vettek részt világbajnokságon — nemhogy döntőbe, de még a legjobb négy közé sem jutottak. Most viszont, néhány váratlan eredmény — például az osztrákoktól Londonban elszenvedett vereség — ellenére bizakodó hangok hallatszanak. A borulátók kisebbségben vannak, s az optimisták így beszélnek:

Vajon min mereng Bobby Charlton? . . .

— *Alf Ramsey érti a dolgát, ezt már a 64/65-ös idényben bebizonyította. Biztos, hogy márciusig, áprilisig megtalálja azt a tizenöttizenhat játékost, akivel ki tudjuk harcolni a döntőbejutást és játszhatunk a Rimet Kupáért.*

Az angol sajtó szerint a megfelelő védelem összeállítása jelenti a könnyebb feladatot a szövetségi kapitány számára. *Springett* és *Banks* személyében két, egészen kiváló képességű kapussal rendelkeznek. A hátvédsorban *Cohen* és *Wilson* Európa legjobb szélső hátvédei közé tartozik. *Ramsey* és két svéd újságíró csevegése élénken tükrözi az angoloknak a védelmükbe vetett bizalmát.

— *Kár* — mondták a svédek a 2:1-es angol—svéd meccs előtt —, *hogy Magnusson, Európa legjobb jobbszélsője nem játszhat.*

Ramsey így toldotta meg a svéd szavait:

— *Valóban nagy kár, hogy nem játszhat a fiú. Pedig Európa legjobb balhátvédje ellen szerepelhetne.*

Középhátvédben Jackie *Charlton* az első számú jelölt, a két fedezet posztjára pedig *Stiles* és *Moore*. Mögöttük a fiatal, rendkívül gyors, technikás Chelsea-fedezettel, *Vanables*-szel is számol a szövetségi kapitány. A hosszú *Charlton*, a Leeds United középhátvédje hétről-hétre nagyszerű formában játszik, s róla mondta testvére, Bobby, a híres válogatott csatár a Manchester United-Leeds kupamérkőzés után:

— *Ez a komikus zsiráf állandóan útban volt.*

Kétségtelen, hogy a dicséretnek ez is egy formája . . .

Azért persze akadnak bíráló hangok, amelyek szerint *Stiles*, a kitűnő balfedezet most már sorozatban túl keményen játszik. S ezt a VB szigorú játékvezetői nyilván nem hagyják majd megtorlatlanul.

Még több szigorú kritika hangzik el a csatársorról. A legnagyobb problémát itt a csatárok elégtelen lövőereje okozza. A válogatott játékosok a nemzeti tizenegyben és a klubcsapatukban egyaránt elég kevés gólt lőnek. A tíz mérkőzésen át tartó veretlenségi sorozat ősszel az osztrákoktól otthon elszenvedett 3:2-vel szakadt meg, s a támadósor azóta sem nagyon tündökölt. Itt különben a jobbszélen *Paine* és *Thompson*, balszélen *Connelly*, belül pedig *Greaves*, *Bridges*, *Baker*, *Peacock*, B. *Charlton* mellett *Jones*, *Eastham* és a 20 éves *Ball* játszik a hátralevő összeszoktató mérkőzéseken. *Ramsey* minél előbb szeretné megtalálni Bobby *Smith* megfelelő utódját a támadósor tengelyében. Lehetséges, hogy *Charlton* kerül oda a balösszekötő helyéről, ebben az esetben a fiatal Alan *Ball* viselné a 10-es számot. Persze, a technikás, nagy munkabírású, de a fénykorában levő *Greaves* vagy *Charlton* gólképességét meg sem közelítő Ballnak le kell higgadnia. Túl sokat vitatkozik a játékvezetőkkel, s ez a rossz szokása nemrég kiállítást vont maga után, az osztrák utánpótlás elleni mérkőzésen.

Alf Ramsey szövetségi kapitány távozik a válogatott edzéséről

Ramsey egyébként maga is bizakodó, hasonlóan a szurkolók többségéhez.

— *A miénk minden pálya, minden egyes fűszálát ismerik, mint a tenyerüket, születésük óta eléggé megszokhatták az éghajlatot, maguk mögött érzik majd a hazai szurkolótábor szeretetét, hallani fogják biztatását. Amellett azért játszani is tudnak.*

Bobby Moore, a csapatkapitány, Tom Johnson edző (baloldalt) és közöttük az edző kutyája

Ha az angoloknak babér terem otthon, mindenesetre ez utóbbi lesz a legdöntőbb.

Jimmy Greaves, aki bizonyára ott lesz a nagy seregszemlén

Védelem már van...

Brazília és Uruguay után a harmadik dél-amerikai futballhatalom. 1893. február 21-én alakult meg az Argentin Labdarúgó Szövetség, s 1912-ben csatlakozott a FIFA-hoz. Válogatott mezük színe: függőlegesen csíkozott kék-fehér ing, fekete nadrág, szürke sportszár. Eredménylistája gazdag. 1930-ban a VB döntőjéig jutott, itt Uruguaytól kapott ki 4:2-re, 13-szoros dél-amerikai bajnok. 1938-ban, 1950-ben és 1954-ben távol maradt a világbajnoki küzdelemtől, 1958-ban és 1962-ben nem sikerült a legjobb nyolc közé jutnia. Az utóbbi alkalommal Magyarországgal került egy csoportba, s a két válogatott csapat mérkőzése 0:0 arányú döntetlen eredménnyel végződött.

Az évtizedek azt mutatták, hogy az argentin futball *ontja a tehetségeket*, csak éppen *nem tudja megtartani őket*. Exportcikkek lesznek. Volt idő pl., amikor Olaszországban két válogatottra való csatársor játszott. Többek között: *Sivori, Lojacono, Angelillo* és mások. Vissza kell kicsit emlékezni az argentin labdarúgás nagyjaira is, hiszen nevük a futballjáték történelemkönyvében mindig szerepelni fog: *Labruna, Pedernera, Loustau, Rossi, Garcia, Lombardo*, vagy éppen hogy egy legutóbbi nevet mondjunk: *Di Stefano*.

A játékosvándorláson kívül az argentin labdarúgás nagy baja még a klubok közötti gyűlölködő, nem egyszer véres versengés. Amikor a szakvezetők a bajokról beszélnek, soha nem mulasztják el megjegyezni: az argentinok akkor lesznek tartósan eredményesek, ha meg tudják teremteni a *csapatfegyelmet*, s a játékosok fizikai állapotát legalább európai nívóra hozzák.

A hazai versengés elsősorban a már Világ Kupa döntőben szerepelt Independiente, a Boca Juniors, a River Plate és a Racing között folyik.

Az argentin válogatott eléggé könnyedén eljutott Londonba. A Paraguay-jal és Bolíviával lejátszott négy selejtező mérkőzésen mindössze egy pontot vesztett, s győzelmei biztosak voltak: 3:0, 4:1, 2:1.

A „portenosok" (Buenos Aires labdarúgó-szurkolói) azonban az angliai repülőjegy megszerzése ellenére sem látják túl rózsásnak kedvenceik lehetőségét. Úgy vélik ugyanis, hogy *Minella* edző a sok kísérletezés ellenére sem tudta megtalálni a hatékony, gólerős csatársort. Ezt mutatja, hogy a selejtezők utáni francia—brazil túrán az együttes a két 0:0-ás eredménnyel ugyan megvillogtatta tudását, de az, hogy egy gólt sem tudott lőni, bizony nem jó fényt vetett *Di Stefano* utódaira. Chile ellen már sikerült egy gólt lőniök, a győzelem azonban így is eléggé vérszegény volt.

A hátsó sorokra nincs panasz. Két kitűnő kapus áll rendelkezésre: *Roma* (Boca Juniors) és *Santorro* (Independiente). Ez utóbbi játékos az

Navarro, az argentin védelem oszlopa

Independiente szemefénye és *Jasin* nagy rajongója. Az volna élete legszebb napja — mondotta —, ha egy Argentína—Szovjetunió mérkőzésen az argentin kapuból láthatná nagy példaképét, munka közben. A hátvédek kemények, sziklaszilárdak, emellett azonban technikailag is jól képzettek, úgyhogy a támadásindításhoz is megvan a megfelelő képességük. A legjobbak: *Marzolini* (Boca Juniors), *Ferrerio, Navarro* (Independiente), *Delgado* (River Plate). *Delgado, Navarro* és *Marzolini* Chilében is tagja volt az argentin válogatottnak. Folyik a csatársor keresése, amelyben az év folyamán *Bernao, La Mata* (Independiente), *Mas, Onega* (River Plate) és a Boca Juniors fiatal csatára, a nagy Alfredo *Rojas* névrokona, Angel *Rojas* szerepelt a legtöbbször.

Sajnálják és egyáltalán nem tartják jó előjelnek, hogy *Minella* edző, mivel vissza kell térnie csapatához, a River Platehoz, most hosszú időre megszakítja a válogatottal való foglalkozást és csak közvetlenül a VB kezdete előtt kapcsolódik újra a munkába. Úgy vélik, ez *az idő kevés lesz ahhoz*, hogy a kitűnő védelem elé legalább közepes képességű csatársort tudjon állítani, s megfelelően begyakoroltasson valamilyen játéktaktikát az amúgyis sokat szertelenkedő válogatottjaival.

Az argentin bajnokság döntő mérkőzéséről, az Independiente—Gimnasia viadalról. Rojas bombagólt lő, Ferreiro későn érkezik — Buenos Aires legnagyobb stadionja

Akik még viaskodnak

Az idei selejtezők során váltakozó teljesítményt nyújtott a belga válogatott. A gyenge izráeli csapat ellen egyszer könnyedén, egyszer nehezen győzött (5:0, 1:0), a bolgárokat otthon gólzáporral verte (5:0), idegenben viszont nagyon kikapott tőlük (0:3). Végeredményben a bolgárok elleni harmadik mérkőzésen tudta csak kiharcolni a döntőbe jutást.

A legjobb 16 közé ezúttal ötödízben bekerült belga válogatott — Rudolf *Vytlacsil*, a bolgár nemzeti tizenegy csehszlovák edzője szerint — kitűnően képzett játékosokból áll. A belga együttes — szerinte — azon a bizonyos 5:0-ás belga—bolgár meccsen úgy játszott, mint a harmincas évek világhírű osztrák „csodacsapata". És *Vytlacsil* illetékes az összehasonlításra, hiszen a harmincas években őmaga is éppen elég sokszor játszott az osztrákok ellen.

A megfiatalított belga válogatottban még mindig az SC Anderlecht, a sokszoros brüsszeli bajnokcsapat adja a legtöbb játékost. *Heylens, Plaskie, Stockman, Jurion, van Himst* és *Puis* állandó tagja a válogatottnak, amelyben különben még a Standard Liège, az FC Antwerpen és újabban egy kisebb vidéki város, St.-Trond csapatának játékosai kapnak helyet.

A belga szurkolók természetesen nem várnak világszenzációt a csapatuktól, de el tudják képzelni, hogy szerencsés sorsolás esetén nyolc közé kerülhetnek.

— *No persze, ez is csak szép álom* — mondja őszintén *van Himst*, a híres csatár —, *hiszen először is egy dél-amerikai országgal feltétlenül öszszekerülünk, ezenkívül Anglia, Magyarország, a Szovjetunió, Olaszország, vagy Portugália válogatottja is abban a csoportban lehet. Ezeket pedig aligha tudjuk legyőzni.*

A belgák igyekeznek minél jobban begyakorolni a 4—2—4-et. Az első selejtezőkön ez még nem túlságosan sikerült (az izráelieket például otthon csak 1:0-ra tudták legyőzni, 11-essel!), a hajrában viszont helyenként már kitűnően játszott a társaság. Két fiatal játékos, *Thio* (jobbszélső) és *Michiels* (jobbfedezet) remekül beilleszkedett a csapatba. Kitűnő formában játszik *van Himst*, a 22 éves balösszekötő-középcsatár. A legtöbb meccsen különben rajtuk kívül *Nicolay* kapus, *Heylens, Weign, Plaskie, Baré* és *A. Sulon* (hátvéd), *Michiels* és *G. Sulon* (fedezet), valamint *Jurion, Vermeyen, Stockman* és *Puis* (csatár) szerepelt.

A belga válogatott. Álló sor, balról Heylens, Michelin, A. Sulon, Nicolay, Granjé, Plaskie. Guggol: Vermeyen, Jurion, Stockman, van Himst, Puis

★

Harmincegy évvel ezelőtt, az 1934-es VB döntőjébe jutásért küzdött először a bolgár válogatott. Nem sok sikerrel. A magyar és osztrák együttessel játszott egy selejtezőcsoportban, de mivel az osztrákoktól egyszer, tőlünk kétszer vereséget szenvedett, *kiesett.*

Négy sikertelen kísérlet után következett a chilei VB. A selejtezők II. csoportjában a bolgárok nagy bravúrt vittek véghez: kiverték a svédországi VB bronz érmesét, a francia válogatottat. Azonos pontszámmal végeztek a franciákkal, s az újabb, döntő mérkőzésen, semleges pályán (Milánóban) 1:0-ra győztek.

A döntőben aztán a magyar, az angol és az argentin válogatottal sorsolták őket közös csoportba. Itt az utolsó helyen végeztek, miután az angolokkal 0:0-ra játszottak, Argentínától viszont 1:0-ás, Magyarországtól 6:1-es vereséget szenvedtek.

Az angliai világbajnokságra nem a legjobb előjelek mellett kezdődött meg a felkészülés. Elég sok vívódás után Rudolf *Vytlacsil*, a csehszlovákok volt szövetségi kapitánya — aki egyébként ekkor már a szófiai Levszki edzője volt — hajlandónak bizonyult a bolgár válogatott szakmai vezetésének átvételére is. A bolgár szövetség vezetőinek bizalma éppen a Levszkinél végzett eredményes munkája alapján irányult feléje. S a chilei VB és a tokiói olimpia ezüst érmes csehszlovák válogatottjának mesteredzője valóban *ragyogó munkát végzett* a bolgár válogatottnál. Persze, a döntőbe jutás nem tette elbizakodottá, de megerősítette egészséges optimizmusát.

Vitlacsil mondta:

— *Örömmel tapasztaltam, hogy a a játékosok már nemcsak erőnlétben, állóképességben, keménységben és gyorsaságban kiválóak, hanem rengeteget javultak technikailag és taktikailag is.*

A válogatott csapat feljavulásában szerepet játszott többek közt a különböző országok nemzeti tizenegyeivel való gyakoribb kapcsolat is. Így például az év elején — 29 évi szünet után — újból mérkőztek a görög válogatottal (győztek is 2:1-re). A továbbiakban a török, majd később az NDK válogatottja elleni mérkőzés (s az utóbbi ellen a bravúros, 3:2-s győzelem) is eredményesen gyarapította a játékosok nemzetközi rutinját.

A VB-selejtezők során különben ez a csapat szerepelt a legtöbbször:

Boncsev — Vasziljev, Penev, Dimitrov — Gaganelov, Apostolov — Dijev, Kitov, Asparuhov, Kotkov, Kosztov.

Georgi Asparuhov, a bolgárok rendkívül gólveszélyes középcsatára, többszörös gólrekorder

A Nagy Ismeretlen

A Nagy Ismeretlen. A XIV. csoport győztese. Miután az Ázsia, Afrika, Ausztrália besorolásból egymás után visszaléptek a csapatok, nem maradt más, mint Ausztrália és Észak-Korea, azaz a Koreai NDK. Nekik kellett eldönteniök, hogy kié lesz a 16. hely a nagy vetélkedésben. Hosszú hetek, hónapok tárgyalgatásai után végül megegyeztek abban, hogy az oda-visszavágót a semleges Kambodzsában játsszák le.

A LEGKÖNNYEBB CSOPORT

Közben természetesen a többi kontinensen dúlt-fúlt mindenki a FIFA igazságtalan csoportbeosztása miatt, hogy amíg az egyik csoportból csak késhegyig menő viaskodásból lehet továbbkerülni, addig a másikból játszva, minden különösebb erőlködés nélkül.

Amíg Ausztrália és a Koreai NDK között a színhely megállapításán folyt a vita, sokan már azt vetették fel, hogy jóval igazságosabb volna, ha a 16. helyet a nagy küzdelmekben második helyre szorult csapatok döntenék el, újabb körmérkőzés alapján. Így kezdett reménykedni a Német Demokratikus Köztársaság, Csehszlovákia, s még jó néhány európai és dél-amerikai állam.

MAJDNEM SZÁZEZER NÉZŐ ELŐTT

Végül is megoldódott a gordiusi csomó: november 21-én Phnom Penh-ben lejátszották az első Koreai NDK–Ausztrália mérkőzést. S máris megszületett az újabb, nem várt nagy esemény: Korea csapata 6:1 arányú győzelmet aratott, s ezzel szinte már eldöntötte a maga számára az angliai utat. A visszavágó, november 24-én megint a koreaiak biztos, 3:1 arányú győzelmével végződött, s ezzel a XIV. csoportból a Koreai NDK jutott talán mindenkinél biztosabban Angliába. S ha már itt tartunk, azt is meg kell említenünk, hogy a két mérkőzésnek csaknem 100 000 nézője volt.

S mi az, amit a mérkőzésekről még tudni lehet? Szűkszavú ügynökségi és sajtótudósítások közlik, hogy a koreai csapat a mérkőzéseken európai színvonalat ért el, s főleg az első meccs második félidejében uralta a mezőnyt. A félidő eredménye ugyanis csak 1:0 volt. Különösen kitűnt a 31 éves, a 4–2–4-es rendszerben balösszekötőből hátravont Hang Bong Jin.

A koreai csapat egyébként mindkét mérkőzését változatlan összeállításban küzdötte végig az alábbi felállásban (nem valószínű, hogy a neveket valaki is megjegyzi, inkább a hitelesség kedvéért közöljük):

Li Chan Myung – Pak Li Sub, Sin Yung Kyoo, Kan Bong Chil, Lim Bmong Sun – Kim Soeung Kwi, Hang Bong Jin – Pak Doo Ik, Pak Soeung Zin, Kang Yong Woon, Kim Soeung Kwi.

Az észak-koreai csapattal kapcsolatban egyébként a külföldi lapok megjegyzik, hogy két éve, Ázsiában vívott 15 mérkőzésén veretlen maradt. Hazai földön legyőzte többek között a szovjet kupagyőztest, a Moszkvai Szpárták csapatát és egy indonéz katonai válogatottat (6:0-ra).

NEGYEDMILLIÓ LABDARÚGÓ

Az észak-koreai labdarúgásról Európa nem sokat tud. Annyi ismert, hogy ez a sportág igen népszerű az országban. A futball szövetség 1945-ben alakult meg, s 1958 óta tagja a FIFA-nak. Szervezett bajnoksága van, az első osztályban 15 csapat játszik, a másodikban – több csoportban – 120 együttes. Ezenkívül igen sok iskolai és munkás klub vetélkedik valamilyen bajnokságban. A játékosok száma 250 000-re tehető. Legnagyobb stadionjuk a Stade Moranbong, befogadóképessége 70 000. A tartományokban ezenkívül számos sportlétesítmény van még, 10–30 000-es férőhellyel. A bajnoki év március 1-től november 30-ig tart. A válogatott színe: vörös mez, fehér nadrág és kék sportszár. Igen jó a koreai válogatott nemzetközi eredménylistája is, amelyen több mint 24 győzelmet, 7 döntetlent és 13 vereséget jegyeztek fel eddig. A legjobb klubcsapat a Február 8, a sokszoros bajnokegyüttes.

A Koreai NDK válogatottjai nemcsak a zöld gyepen, hanem a zöld futball-asztalon, elméletileg is felkészültek az ausztrálok ellen. Amint a két győzelem mutatja – sikerrel

A VB „menetrendje"

	A-csoport	B-csoport		C-csoport		D-csoport	
	London	Middlesbrough	Sunderland	Liverpool	Manchester	Sheffield	Birmingham
VII. 11, hétfő	19:30						
VII. 12, kedd		19:30		19:30		19:30	
VII. 13, szerda	19:30		19:30		19:30		19:30
VII. 15, péntek	19:30	19:30		19:30		19:30	
VII. 16, szombat	19:30		15:00		15:00		15:00
VII. 19, kedd	16:30	19:30		19:30		19:30	
VII. 20, szerda	19:30		19:30		19:30		19:30
VII. 23, szombat	Negyeddöntő 15:00		Negyeddöntő 15:00	Negyeddöntő 15:00		Negyeddöntő 15:00	
VII. 25, hétfő				Középdöntő 19:30			
VII. 26, kedd	Középdöntő 19:30						
VII. 28, csütörtök	3–4. helyért 19:30						
VII. 30, szombat	Döntő 15:00						

Csinálnak-e „mesterhármast" Peléék?

— **Egyetlenegy csapat** *esélyes igazán a világbajnoki címre. S ez a csapat Brazília.*

Nem brazil szakvezető, nem is játékos, még kevésbé szurkoló jelentette ki határozottan a fentieket, hanem egy nagynevű sportoló, aki maga is játszott nemrégiben a brazilok ellen. Lev *Jasin*, a világhírű szovjet kapus meg is indokolta véleményét:

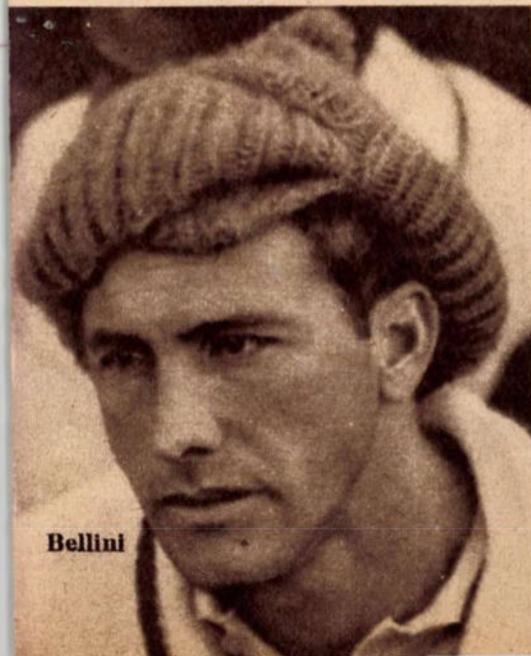
— *A brazil játékosok labdatechnikáját szerintem meg sem tudják közelíteni a többiek. Ez egymagában természetesen nem sokat jelentene. A brazilok viszont ma már minden mérkőzésen olyan csapatjátékra képesek, ami aztán még inkább fölénk, európaiak fölé emeli őket.*

— És a többi dél-amerikai ország? — hangzott egy külföldi újságíró kérdése.

— *Uruguay és Argentína is nyolc, sőt talán négy között lesz, de Brazília mindegyiküknél jobb.*

Valóban, miben is rejlik hát Brazília oly abszolútnak tűnő fölénye a világ futballpiacán? Mindenekfölött játékosai tökéletes labdakezelésében, csatárai lövőtechnikájában, s ma már az egész együttes fegyelmezettségében, igazi csapatjátékában.

De persze nemcsak ebben. Nincs talán a Földnek még egy olyan országa, ahol szinte percenként, százával és százával úgy nőnének ki a homokból a tehetségek, mint éppen Brazíliában. És tényleg a homokból, a szó legszorosabb értelmében. A tengerparti fövenyen sok kilométer hosszúságban napestig folynak a fiatalok mezítlábas mérkőzései, s amikor egy-egy 12—13 éves gyerek csapathoz kerül, technikaikailag szinte teljesen képzett. Az erőnlét és állóképesség megszerzése, a csapatjáték elsajátítása már a klubedzők feladata.

Bellini

A brazil labdarúgást persze nemcsak *Jasin* tartja egészen magas színvonalúnak, hanem más szakemberek is. Akadnak, akik szerint ha a brazilok például két csapattal vehetnének részt a VB-n, még a második tizenegyük is a legjobb négy közé kerülne. Valaki ezt nemrégiben megemlítette Vicente Feolának, a brazil válogatott első számú szakvezetőjének, mondhatjuk így: szövetségi kapitányának.

— *Köszönjük a bizalmat* — válaszolt széles mosollyal Feola —, *de ezt magunk sem hisszük. Kétségtelen, hogy elég sok jó játékossal rendelkezünk, de azért ne essünk túlzásba.*

— *Van nekünk épp elég problémánk* — tette hozzá Aymore *Moreira* szövetségi edző, a 2. sz. brazil szakvezető. — *Pár játékosunk kiöregedett, s az utódaik még nem illeszkedtek be tökéletesen a csapatba.*

Moreira mester részéről némi szerénység tapasztalható ebben a megállapításban, hiszen a védelem máris ragyogó, a fedezetpárba is remek, új emberek nőttek be, a csatársorba pedig néhány új csillag tudott betörni. A legendás hírű *Gilmar* utódát megtalálták a kapuban, *Manga* személyében. A Botafogo kapuvédője már sok európai ország szakértőjét ragadtatta el védéseivel. A védelemben ott találjuk a 35 éves Djalma Santost, aztán Orlandot, Bellinit és Rildot, a fedezetek közt Dudut és Ademirt (az 1938-as VB-n részt vett, extraklasszis hátvédnek, Ademirnek a fiát), a csatársorban pedig Jairzinhot (röviden Jairnak nevezik), Flaviot, Pelét, Rinaldot és — legalábbis egyelőre még mindig: Garrinchát. Igaz, *Garrincha* a nagy európai portya nem mindegyik meccsén jutott már szóhoz, s azóta ismét bajok voltak vele.

— *Még mindig nem nőtt be Garrincha fejelágya* — közölte ősz végén a sajtóval Feola. — *Külön él feleségétől és nyolc gyerekétől, imádja a könnyed, hangulatos, zenés életet. Ha nem változik meg sürgősen, végleg kimarad a csapatból.*

Tehetséges utódai mindenesetre lennének, hiszen klubtársán, az ugyancsak Botafogo-beli, 20 éves Jairzinhón kívül (aki már sikerrel bemutatkozott a nagyválogatott-

Pelé

ban) egy másik 20 éves csatár, *Abel* is rendelkezésre áll. *Feola* szerint hamarosan mindkettőből új Garrinchát faraghatnak. (A Botafogo elnöksége különben nem csinál titkot belőle, hogy Garrinchát jó pénzért bárkinek átadják, úgy körülbelül nyolcmillió forintnak megfelelő dollárért.) Tamáskodó egyesületi emberek szerint fegyelmezés ide, figyelmeztetés oda, *Garrincha* tagja lesz a világbajnokságra utazó csapatnak.

Egy érdekesség: ha Garrinchát valóban elviszik Angliába, öt olyan játékosa lesz a csapatnak, aki már a svédországi VB-n is szerepelt: *D. Santos, Orlando, Bellini, Garrincha* és *Pelé.*

Nyugat-európai szakírók szerint *Didi* utódját is megtalálta a brazil szakvezetés. Sőt, két utódról is beszélnek, illetve írnak. Egyesek szerint a 21 éves *Ademir*, a Palmeiras játékosa az illető. (Előbb mi a fedezetek között soroltuk fel mint olyan játékost, aki 8-as vagy 10-es számmal a hátán — a 4—2—4-nek megfelelően — fedezetet játszik.) Mások szerint az ugyancsak fiatal *Gerson* alkalmas erre a szerepre (Moszkvában ragyogó mezőnymunkát végzett). Ő emellett rendkívül gyors játékos, aki villámgyorsan tör előre és váratlan bombáival a legnagyobb zavart okozza az ellenfél védelmében.

A brazil válogatott harmadik számú szakembere *Gosling* doktor, a csapat orvosa (pszichológusa?). Nélküle a szurkolók el sem tudnák képzelni a brazil válogatottat. *Gosling dr* óvatos ember.

— *Ez a csapat még nem olyan jó, mint a nyolc, vagy négy év előtti volt* — nyilatkozza. — *Célunk: úgy készítsük fel a fiúkat, hogy 1966 júliusára érjék el csúcsformájukat. Akkor aztán majd megpályázzuk az aranyérmeket.*

NEGYEDSZER A LEGJOBB 16 KÖZÖTT

Az ismertetést valamelyes bemutatással kell kezdeni, hiszen ennek a kis dél-amerikai országnak a labdarúgása igazán akkor hívta fel magára először a figyelmet, amikor elvállalta az 1962. évi VII. világbajnokság megrendezését. Kiérdemelte azután a bámulatot is, hiszen az országot ért s felmérhetetlen károkat okozott földrengés ellenére is ragaszkodott megszerzett jogához s azt becsülettel teljesítette.

Ha az ember a futball-enciklopédiákban lapozgat, meglepetéssel látja, hogy a labdarúgás Chilében nem valami újkeletű szenvedély. A labdarúgó-szövetség már 1913-ban megalakult, s azonnal csatlakozott a FIFA-hoz. Manapság 2000 egyesületben mintegy 100 000 játékost foglalkoztatnak, akik általában félprofik. A bajnoki idény áprilistól decemberig tart. A válogatott csapat címeres, fehér mezben és kék nadrágban játszik.

Chile válogatottja eddig háromszor került a VB 16-os döntőjébe, mindig akkor, amikor a küzdelemnek dél-amerikai ország volt a színhelye. Így 1930-ban Uruguayban, 1950-ben Brazíliában és természetesen 1962-ben, amikor házigazda lévén nem kellett selejtezőt játszania. 1934-ben és 1938-ban nem nevezett, 1954-ben és 1958-ban pedig nem jutott túl a selejtezőn.

Nagy eredménye természetesen az 1962-ben elért harmadik helye, amely teljesen reális, hiszen nem kisebb ellenfelek felett győzedelmeskedett, mint Svájc, Olaszország, a Szovjetunió és Jugoszlávia. A csoportküzdelmek során mindössze az NSZK-tól, az elődöntőben pedig a későbbi világbajnoktól, Brazíliától szenvedett vereséget.

A csak a világbajnoki mérkőzések figyelembevételével készített ranglistán Chile a nagyon előkelő 10. helyet foglalja el az alábbi mérleggel:

12 mérkőzés, 7 győzelem, 0 döntetlen, 5 vereség, 20:17-es gólarány.

A VII. VB-n elért szép sikert Fernando *Riera* edző „kovácsolta" ki, aki 1958-ban még maga is tagja volt a világbajnoki csapatnak. Ezt megelőzőleg hosszú évekig Európában élt, játszott Franciaországban is. Itt szerezte edzői diplomáját, s tudását nagyszerűen kamatoztatta a válogatott együttesnél. 1966-ra is Riera készítette fel a csapatot, s a folytatás nem maradt el. Chile válogatottja először vesz részt Európában sorrakerülő világbajnokság 16-os döntőjében.

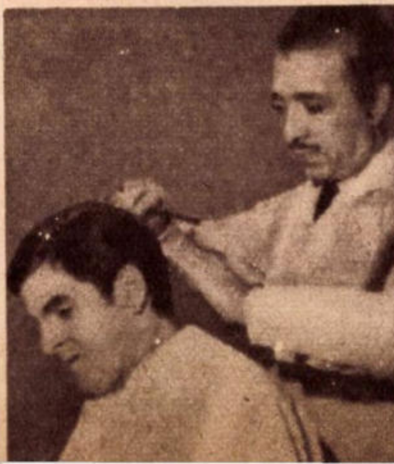
Chile válogatottja. Álló sor, balról jobbra: Cruz, Eyzaguirre, Godoy, Gonzalez, Donoso, Prieto. Elöl: Araya, Marcos, Campos, Fouilloux, L. Sanchez

Az idei selejtezőben Chile válogatottja Ecuadort és Kolumbiát kapta ellenfeléül. A csoportküzdelemben a VII. VB-n még a 16 között volt Kolumbia nem játszott különösebb szerepet, annál nagyobb volt a küzdelem Chile és Ecuador között. A két csapat azonos pontszámmal — 5-5 ponttal — végzett, így harmadik mérkőzést kellett vívniok a továbbjutásért. A döntő meccsre Peru fővárosában, Limában került sor, s mivel a chilei csapat 2:1-re győzött, jogot nyert az angliai részvételre.

Az összeállításból kitűnik, hogy a chilei VB-n még szerepelt öt játékos ma is tagja az együttesnek: *Godoy*, a kapus, a világválogatottban is szerepelt jobbhátvéd: *Eyzaguirre*, a fedezetet játszó *Cruz*, a francia származású balösszekötő: *Fouilloux*, s a VII. VB egyik leggólerősebb csatára, *L. Sanchez*, a balszélső. Az utóbbi különben a chileiek kedvence, a legnépszerűbb labdarúgó hazájában. A többi poszton új nevekkel találkozunk: *Donoso, Gonzales, Prieto, Araya, Marcos, Campos.*

A döntő mérkőzéssel kapcsolatosan egy érdekes „sztori" is napvilágot látott. A fiatal jobbösszekötő, *Marcos*, ugyanis a mérkőzés előtt megígérte: ha győznek, levágatja Beatles-frizuráját. Állta is adott szavát, főleg mivel ő szerezte a győztes gólt. *Ha lúd, hát legyen kövér* — ezt vallja *Marcos*, s a további jó poént váró újságíróknak azt is megígérte: ha Chile csapata jól szerepel Angliában, akkor Yul Brynner-frizurát választ magának. Ismeretes, hogy az amerikai színész gyors karrierjét elsősorban mindig tükörfényesre borotvált koponyájának köszönheti. Így hívta fel magára először a figyelmet. Lehet, hogy *Marcos* Yul Brynner nyomdokaiban jár?...

Marcos, a fodrásznál

„nem csoda csapat!"

Franciaország legnagyobb világbajnoki sikerét az 1958-ban Svédországban elért 3. helye jelenti. Büszkék erre azért is, mert középcsatáruknak, *Fontaine*-nek a gólkirályságot is sikerült megszereznie, mégpedig rekorddal, 13 góllal, amit például Chilében megközelíteni sem tudtak.

A későbbiekben azonban szűkös esztendők következtek, a labdarúgó szurkolóknak nem sok örömük telt csapataik játékában, de válogatottjukban sem. Érthetően csökkent a nézőszám a mérkőzéseken, s sokan bizony már a sportág katasztrófájától féltek. Joggal, hiszen a legjobb tizenegy kiábrándító nemzetközi szereplése még a futballsport igazi rajongóit is megviselte. Ilyen volt a nemzetközi mérleg:

1961: 2 győzelem, 2 döntetlen, 4 vereség
1962: 0 győzelem, 2 döntetlen, 3 vereség
1963: 2 győzelem, 2 döntetlen, 4 vereség

1964 is két vereséggel kezdődött. A Nemzetek Kupája mérkőzéssorozaton éppen a magyar válogatott győzte le a francia együttest Párizsban 3:1-re, Budapesten pedig 2:1-re. Közben azért becsúszott egy-két jobb eredmény — döntetlen az NSZK és Spanyolország ellen, győzelem Anglia ellen a NEK-ban —, de mindez nem vigasztalta meg a francia közvéleményt.

Közben Georges *Verriest* szövetségi kapitány és *Guérin* edző kezébe került a válogatott szakirányítása, az eredmények azonban nehezen jelentkeztek. A fordulatot mindenki a világbajnoki selejtezőktől várta. S amire olyan kevesen számítottak, bekövetkezett: Franciaország is ott lesz Londonban. *Szerencséjük is volt a franciáknak*, ez nem tagadható. Elsősorban az, hogy Jugoszlávia labdarúgása erősen visszaesett, s a norvégektől Oslóban elszenvedett 3:0-ás vereségük már eleve eldöntötte a csoportelsőséget — Franciaország javára. Mindenesetre selejtező mérlegük nem rossz: 5 győzelem, 0 döntetlen, 1 vereség, 9:2-s gólarány, 10/2 pont.

Franciaországban most mindenki ujjong s természetesen Angliára gondol.

A szakvezetők is befejezték a felkészülési tervet, amely az eddigiekkel ellentétben nagyon tervszerű és jól megfontolt. Elsőként november 15-én az edzőkkel beszélték meg a teendőket a VB-döntőben részvételt illetően. November 19-én a vezetők tárgyaltak szűk körben, s lefektették az alapelveket, amelyeket véglegesen január 6-a után rögzítenek, amikor már ismertté válik, hogy a francia válogatott milyen csoportbeosztást kap. Az Angliába utazás előtt *Guérin* 3 válogatott mérkőzést tervez, kettőt odahaza Olaszország (március 19.) és Belgium (április 27.), egyet pedig idegenben, a Szovjetunió (június 5.) ellen. Szerepelnek a programban ezenkívül még klubcsapatok elleni edzőmérkőzések, sőt a B-válogatottal való találkozás is, hogy a vezetők még szélesebb körben láthassák játékosállományukat. Szó van arról is, hogy a téli hetekben közös edzőtáborozásra fogják a kerettagokat, bár ezzel kapcsolatban nagy az ellenkezés, elsősorban a klubok és a családok részéről. *Guérin* közvetlenül a rajt előtt 17—18 játékost kíván összefogni valahol Észak-Franciaországban, így akarja őket kivonni mindennapos környezetükből, s lelkileg is felkészíteni a világbajnokság küzdelmeire.

Bonnelről filmfelvételt készítenek

Guérin edző főként azokat a játékosokat veszi számításba a VB-re, akik a selejtezőket becsületesen végigküzdötték. A törzs, a november 7-én Marseille-ben Luxembourg ellen 4:1 arányban győztes csapat:

Aubour (Lyon) — *Cardiet* (Rennes), *Bosquier* (Sochaux), *Budzinski* (Nantes), *Chorda* (Bordeaux) — *Bonnel* (Valenciennes), *Artelesa* (Monaco) — *Herbet* (Sedan), *Combin* (Varese), *Gondet* (Nantes), *Hausser* (Strasbourg).

Ha kicsit alaposabban tanulmányozzuk az összeállítást, bizony kevés, a magyar közönség előtt is ismert nevet találunk. A legutóbbi magyar—francia mérkőzésen közülük mindössze *Chorda*, *Artelesa*, *Combin* és *Bonnel* szerepelt a magyar fővárosban. *Guérin* edző a fenti együttesen kívül figyelembe veszi még *Schuthot*, *Herbint*, *Douist*, *Piumit*, *Simont*, *Maryant*, de gondol a fiatalokra, *Lechre*, *Baraffera*, *Di Nallora* és *Garnierre* is.

A francia lapok reálisan értékelik válogatottjuk lehetőségeit: *„Újjászületett, de nem csodacsapat. A legfontosabb teendő a kollektív játék javítása, a csapatrészek kiegyensúlyozottságának megteremtése természetesen az egyéni tudás legkörültekintőbb figyelembevételével."*

Franciaország válogatottja. Álló sor, balról jobbra: Aubour, Bosquier, Artelesa, Chorda, Cardiet, Budzinksi.. Guggol: Herbet, Bonnel, Combin, Gondet, Hausser

Tervszerű felkészülés, becsületes munka

A magyar labdarúgás az évtizedek folyamán általában mindig sikeresen szerepelt a sportág 1930 óta folyó világbajnokságán.

Törzstagok vagyunk

Érdekes ezenkívül megemlíteni, hogy az első kiírás óta mindössze Brazília vett részt mind a hét VB-n, de nyomban utána következik Magyarország öt szerepléssel, Olaszországgal, Svájccal, Franciaországgal, Mexikóval, Jugoszláviával, Németországgal és Csehszlovákiával egyetemben.

A magyar labdarúgósport 1934-ben jelent meg először a hivatalos VB porondján és a nyolc között vérzett el. A következő, a második szereplés már ezüst érmet hozott, hiszen 1938-ban Olaszország—Magyarország döntő volt. 1954-ben „ismételt" a magyar labdarúgóválogatott, megint a döntőig került és bár nagy favoritként indult, az azóta oly sokszor megírt hibák, hiányosságok miatt nem került a dobogó felső fokára.

1958 jelenti az eddigi leggyengébb VB-szereplést, amikor is csak a 16 között szerepelhetett nemzeti tizenegyünk, mert a csoportküzdelmek után ott kellett hagynia Svédországot.

1962 megint fejlődést jelentett. Elértük a kitűzött célt, a nyolc közé jutást, és valóban csak egy hajszál, talán úgy is mondhatnánk, a balszerencse ütötte el válogatottunkat attól, hogy ne előkelőbb helyen végezzen.

Most nem volt könnyű

Ha az ember a magyar labdarúgók világbajnoki részvételét tanulmányozza, az mindig szembetűnik, hogy az utóbbi tornák selejtezőiből meglehetősen könnyedén jutott tovább a magyar együttes a 16-os döntőbe. Ez másként mondva talán annyit jelenthet, hogy a világ labdarúgása második „vonalának" — mert általában a selejtező csoportok ilyenképpen vannak összeállítva — legyőzése, maga mögé szorítása, mindig elég könnyedén sikerült.

Így történt ez az 1966. évi angliai VB-re készülődés során is. A különbség talán csak az volt, hogy a magyarokkal egy csoportban helyet kapott NDK ma már bizony az élvonalat is eléri, és így legyőzése komolyabb feladatot jelentett mindenkor eddiginél.

A magyar labdarúgó-sport szakvezetőinek a világbajnoksággal kapcsolatos első célkitűzése az volt, hogy együttesünk elkerüljön Angliába, azaz a 16-os döntőbe.

Ennek megfelelően szabták meg a felkészülési terveket és most az év végeztével, a selejtezők befejeztével elmondhatjuk, hogy minden „szó szerint" sikerült. Az első VB-selejtezőről Lipcséből elhozta az egyik pontot a magyar csapat (NDK—Magyarország 1:1), majd a Bécsben lejátszott mérkőzésen sikerült megszerezni a későbbiekre annyira döntő hatással bíró győzelmet (Ausztria—Magyarország 0:1). Budapesten az osztrákok elleni visszavágón könnyedén a miénk lett a 2 pont (Magyarország—Ausztria 3:0), míg jóval küzdelmesebb mérkőzést hozott az NDK elleni budapesti visszavágó (Magyarország—NDK 3:2).

Végső fokon tehát a magyar válogatott a négy selejtező mérkőzésből 7 pontot megszerzett és gólaránya is igen jó: 8:3.

A magyar válogatott teljesítményének értékét növeli az a tény, hogy Közép-Európából mindössze a magyar csapatnak sikerült kiharcolnia az Angliába jutást, mivel a többi nagymúltú, nagy hagyományokkal rendelkező futball-ország elbukott az előzetes akadályokon.

Megfelelő játékrendszer és taktika

A VB-selejtezőkön a magyar csapat gerincét ez a hét játékos adta: *Gelei, Mátrai, Ihász, Sipos, Farkas, Bene, Albert* — ők mind a négy selejtező mérkőzésen játszottak. Rajtuk kívül *Rákosi* és *Fenyvesi dr.* három mérkőzésen volt a csapat tagja, Mészöly, Nagy István és Mathesz 2-2-n, Nagy A., Fister, Szepesi és Novák pedig 1-1 meccsen küzdött. (Képeik a túloldalon.)

A magyar válogatott a VB-selejtezőkön kívül még két mérkőzést játszott az év folyamán, Londonban Anglia ellen (0:1), és Budapesten Olaszország ellen (2:1).

Az egész évi teljesítmény azt mutatja, hogy állandósult a magyar csapat játékmódja és felállása a két középhátvédes és két középcsatáros alakzattal. Általában a magyar csapat kényszerítette a játékmódját ellenfelére, így érte el eredményeit. A csapatban csak a kapus és a két középhátvéd játéka volt kötött, a többiek mozgásterülete kiszélesedett annak megfelelően, hogy válogatottunk éppen védekezett, vagy támadott.

Kialakul a VB-csapat

A szakvezetésnek sikerült kialakítania „VB-csapatot", az újabb teendő: miként tudják ennek az együttesnek játékát továbbfejleszteni, újabb eredmények elérésére képessé tenni. Jogos a remény, válogatottunk jól szerepelhet Angliában. Kidolgozták ennek megfelelően a felkészülési tervet is. Ez több szakaszra oszlik. Az elsőt a nemrég befejeződött nyugat-európai és délamerikai túra jelentette, ahol a szakvezetők képet kaptak arról, mire képes válogatott együttesünk sorozat-mérkőzéseken. Megfelelt ez a portya annak az elgondolásnak is, hogy mód volt 2—3 újabb taktikai változat begyakorlására.

A munka folyamatos. Január 3-tól március 12-ig tart az újabb szakasz. A válogatott játékosok ez időben a sportkörükben végzik el az időszak sajátos munkáját, fokozottabb szövetségi ellenőrzés mellett.

Tervszerű felkészülés

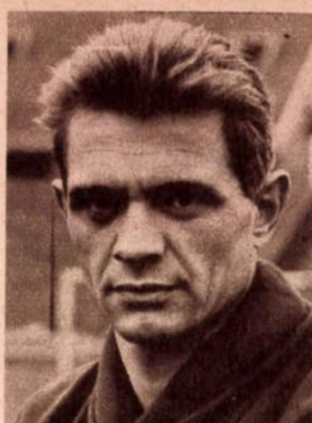
Március 14-től június 12-ig egymás után következnek az edzőmérkőzések, válogatott viadalok. Ezt bevezetően a hét első felében, hétfőn, kedden és szerdán közös lesz a felkészülés, elsősorban a játéktaktika begyakorlása céljából. Rögtön ezután Anglia következik, remélhetőleg jó eredményekkel.

Baróti Lajos szövetségi kapitány tervei szerint a bajnokság megindulása után azonnal megkezdi közös munkáját a válogatott keret. Az április 24-i magyar—lengyel, a május 8-i jugoszláv—magyar és a június 5-i magyar—svájci mérkőzésen kívül még az alábbi napokra terveznek edzőmérkőzést. Március 23, 30, április 6, 13, 20, május 4, 11, 25, június 1, 15, 19, 22, 26, 29 és július 3.

Több nemzetközi mérkőzés színesíti ezt a programot, köztük a Juventus elleni visszavágó Torinóban. Az Angliába utazást július 1-re tervezik, mégpedig úgy, hogy indulás után Skandináviában játszana válogatottunk egy edzőmérkőzést, és július 4-én menne el Angliába, kijelölt szálláshelyére.

A tervek szerint a VB-re nevezendő 22 játékosból 18-at akarnak Angliába vinni, míg a többiek itthon állnának „vigyázzban" esetleges beugrásra. A 22 játékos három kapust, 6 hátvédet (két közép- és négy szélsőhátvéd), 3 fedezetet és 10 csatárt jelentene.

Gelei József (Tatabánya)

Mátrai Sándor (Ferencváros)

Ihász Kálmán (Vasas)

Sipos Ferenc (Bp. Honvéd)

Farkas János (Vasas)

Bene Ferenc (Ú. Dózsa)

Albert Flórián (Ferencváros)

Rákosi Gyula (Ferencváros)

Fenyvesi Máté dr. (Ferencváros)

Mészöly Kálmán (Vasas)

Nagy István (MTK)

Mathesz Imre (Vasas)

Novák Dezső (Ferencváros)

Szepesi Gusztáv (Tatabánya)

Fister Ferenc (Vasas)

Nagy Antal (Bp. Honvéd)

CARBAJAL
ÖTÖDIK VILÁGBAJNOKSÁGA

Előzetesen annyit: Mexikó labdarúgó-válogatottja Angliában hatodszor vesz részt a labdarúgó világbajnokság 16-os döntőjében és még egyetlen alkalommal sem sikerült eljutnia a negyeddöntőig. Az a rekord is

Mexikó nevéhez fűződik,

hogy például az 1962-es chilei VB-re csak nyolc selejtező mérkőzés lejátszása után tudott elutazni.

Általában ez a közép-amerikai ország a VB-vel kapcsolatosan mindig kálváriát járt. Így volt ez az idén is, megint nyolc mérkőzésen kellett bizonyítania. A selejtező XIII. csoportjának C alcsoportjába osztották, az Egyesült Államokkal és Honduras-szal. Mindössze egy pont veszteséggel — az Egyesült Államokkal egyik mérkőzése 2:2-re végződött — csoportelső lett, majd a másik két csoportban első helyen végzett Jamaikával és Costa Ricával egy úgynevezett főcsoportban döntötték el az Európába jutást. A mexikóiak megint nem hagyták magukat. Egyszer inogtak csak meg — 0:0-ás döntetlen Costa Ricával —, azután sorra verték ellenfeleiket. A nyolc mérkőzésen

összesen 20 gólt rúgtak,

s mindössze négyet kaptak. Azért is elemezzük ilyen részletesen Mexikó szereplését, mert a labdarúgóvilágban mindig felmerül az a kérdés, hogy a selejtezőcsoportok beosztása körül nagy az igazságtalanság. Hát a mexikóiakra egyáltalán *nem lehet mondani*, hogy Fortuna kegyeltjei, még akkor sem, ha ellenfeleik négy évről — négy évre nem a nagy tudású csapatok közül kerülnek ki. Paradoxonként vegyük csak azt, hogy a IX. csoportban Spanyolországnak és Írországnak mindössze 3 mérkőzést kellett vívnia, s hogy a Koreai NDK két mérkőzéssel kivívhatta magának az angliai részvételt.

Mexikóban hivatalosan, szervezett formák között 1927 óta rúgják a labdát. 75 000 játékost tartanak nyilván, 1100 egyesületben. A válogatott labdarúgók zöld mezben és fehér nadrágban játszanak. Az első ligában 14, a másodikban 22 csapat küzd a bajnoki címért. Az utóbbi idők legismertebb klubja a Guadalajara, amellyel dél-amerikai vendégszereplése során a magyar válogatott is játszott.

A magyar együttes egyébként a svédországi VB alkalmával mérkőzött először Mexikóval, s a Sandvikenben lejátszott mérkőzésen nem is annyira a mexikói labdarúgók, hanem inkább szurkolóik kápráztatták el a magyar csapat vezetőit és a svéd közönséget. Tanújelét adták hihetetlen temperamentumuknak, lelkesedésüknek, mert még 4:0-ás magyar vezetésnél is csak úgy harsogott az „Alabio, alabia, alabimbum'' csatakiáltásuk.

A mexikói futballról bizony kevés hírt hoznak Európába. Annyi az előző VB-kről már ismert róluk, hogy

kitűnően kezelik a labdát

dél-amerikai módra szeretik minél többet maguknál tartani s egy szép csel vagy mozdulat érdekében feláldozzák a csapat érdekét. Túlságosan hangulatjátékosok, hamar letörnek, de érdekes módon azért nem adják fel, hanem csak az igazi láng lobban el bennük. Taktikai téren is tapasztalható fejlődés játékukban,

Salvador Reyes, Mexikó leghíresebb csatára

már bizonyos kötött formát is hajlandók megtartani a mérkőzés folyamán. Így például Chilében az tűnt fel a szakértőknek, hogy Brazília ellen 5—2—3-as volt a felállásuk, s ez bizony egyáltalán nem ízlett a brazil csatároknak. Állandóan Pelééknél volt a labda, de amikor a mexikói kapu elé kerültek, a védelmen bizony még tégla nagyságú rést sem találtak. Büszkék is voltak a mexikóiak a szoros küzdelemben kialakult 0:2-s eredményre, s edzőjük, Ignacio *Trellez* így nyilatkozott:

— Az első félidőben alaposan megszorítottuk a brazilokat, s azt hiszem, ez sem megvetendő teljesítmény számunkra.

Chilében egyébként az egyik legnagyobb meglepetésként jegyezték fel, hogy Mexikó válogatottja a csoportküzdelmek során 3:1-re legyőzte Csehszlovákiát, a későbbi ezüst érmest.

Tartja magát a hír, hogy még Angliában is Amerika „Zamorája", *Carbajal* védi a mexikóiak kapuját, aki 1950-ben kezdte el világbajnoki szereplését, s azóta nem hiányzik egyetlen egy VB-ről sem, úgyhogy teljesítménye egyedülállónak mondható a világbajnokságok történetében. Valószínűleg a csapat tagja lesz a Guadalajara erősségei közül *Sepulvada, Jasso, Reyes* és *Gutierrez* is.

VI. Gusztáv Adolf svéd király kezetfog a mexikói Carbajallal az 1958-as világbajnokságon

KINN IS ILYEN GÓLKÉPESEK LESZNEK?

1

Csak a szovjet válogatott lőtt több gólt az NSZK csatárainál a selejtezőben. Igaz, hogy a szovjet-csoportban négy csapat küzdött, az NSZK-ban pedig csak három. S ezek közül Ciprus válogatottja valószínűleg a leggyengébb, az európai selejtezőcsoportok valamennyi csapatát számítva.

Persze, az NSZK válogatottjának biztos első helye azért nem lebecsülendő. Nem a Ciprus fölött aratott gólzáporos —5:0 és 6:0 — győzelmek, hanem inkább a svédek elleni, stockholmi 2:1 miatt. Kétségtelen ugyanis, hogy a svéd válogatott a 16-os döntő **legalább három résztvevőjénél jobb.**

2

Az NSZK-ban a Ciprus elleni második mérkőzést már a felkészülés első szakasza kezdetének tekintették. Helmut **Schön,** a nagy Sepp **Herberger** utóda a szövetségi kapitányi tisztségben, teljes mértékben elődje munkamódszerét vette át. A nyugatnémet válogatott játékosainak fő erénye a ragyogó erőnlét, a nagyszerű állóképesség, a gyorsaság, a robbanékonyság és a taktikai felkészültség. S ahogy az elmúlt évtizedekben is mindig akadt 3—4 kiemelkedő egyéniség az NSZK futballjában, úgy most is vannak technikailag tökéletesen képzett játékosok. Közülük **Schön** mesternek nem olyan nehéz kiválasztania a legjobbakat, mert ebben az évben a VB-re való felkészülés mindent háttérbe szorított. Ha kellett, bajnoki fordulót halasztottak el.

3

Helmut **Schön,** amikor csak tehette, megnézte a VB biztos, vagy valószínű résztvevőinek mérkőzéseit, esetleg megfigyelőket küldött Európa különböző országaiba. Nem sokat jegyzetelt, még kevesebbet nyilatkozott, viszont minden lényegeset alaposan megjegyzett. S otthon aztán összehívta a klubedzőket, elmondta tapasztalatait. Majd meglátogatta, persze nem hivatalosan, csak úgy, barátilag, Herbergert s elbeszélgetett vele. Hiába, a német futball Nagy Szakembere nem tud könnyen megválni fiaitól. Igaz hivatalosan már nyugdíjban van, de azért egy-egy jó tanáccsal olykor segíteni szeret kedvenceinek. **Herberger** egyébként az NSZK válogatottjának dél-amerikai portyáján szerepelt utoljára hivatalos szakvezetőként. 1936 és 1965 között a német tizenegy 167 (!) országok közötti mérkőzését nézte végig a kispadról.

Az NSZK válogatottja a stockholmi, diadalmas (2:1) mérkőzés előtt. Balról jobbra: Höttges, Krämer, Grosser, Szymaniak, Brunnenmeier, Sieloff, Schulz, Beckenbauer, Schnellinger, Tilkowski és U. Seeler, a csapatkapitány

Az NSZK futballjának fejlődését elősegítette a Bundesliga bevezetése. Így most 16 csapatos első osztályban valóban az ország legjobb együttesei küzdenek (1963-ig négy ligában,területi bajnokságért játszottak s a négy csoportgyőztes mérkőzött az országos bajnokságért). A nagy versengés egyremásra felszínre hozza az ifjú tehetségeket, a klubok elsősorban nem az átigazolásokkal, illetve szerződtetésekkel igyekeznek erősödni, hanem saját nevelésű fiatalokkal. A müncheni **Brunnenmeier** és **Beckenbauer,** a bremeni **Höttges** és a stuttgarti **Sieloff** például szinte hetek alatt került az élvonalba s alighanem standard tagja marad a válogatottnak. Öregekre is szükség van (a rutint, a „fineszt" **Schön** nagyra becsüli), éppen ezért a 28 éves **Seeler,** a 30 éves **Tilkowski,** a 31 éves **Szymaniak,** a 26 éves **Schnellinger** és **Schulz** állandó tagjai a csapatnak.

4

A játékrendszerük? Ahogy **Schön** megfogalmazta a választ:

— Természetesen a négy-kettő-négy. A fejlődésben nem maradhatunk le s mert a 4-2-4 kiváló alkalmazásához szükséges játékos-anyaggal rendelkezünk, ezt az utat választottuk. A mi fiaink a legnagyobb iramú meccsek 90 percét is végigbírják, s ha szükséges a jobbhátvédem percekre jobbszélsővé, a balszélsőm balhátvéddé válik.

Az elmúlt egy év alatt a német játékosok technikailag is fejlődtek. A Bundesliga mérkőzései általában érdekesek, izgalmasak, színvonalasak. A szurkolók méltányolják ezt és sűrű sorokban özönlenek a bajnoki mérkőzésekre. Nem ritkaság negyvenötvenezres nézőszám, pedig a tévé és a rádió rendszeresen közvetíti a bajnoki viadalokat.

A szőke hajú **Schnellinger,** aki jelenleg az AC Milan játékosa, nagyon optimista.

— Elég sok városból tevődik össze a válogatott, hiszen Bremen, München, Stuttgart, Berlin, Hamburg, Meiderich és Dortmund mindig ad játékosokat. Ennek ellenére egységes a csapatunk, s ez az egység, a jó csapatszellem az angliai tornán is kamatozhat.

A 36 éves **Rahn,** az 1954-es svájci VB legeredményesebb szélsője (a döntőben két góllal járult hozzá ellenünk a német csapat győzelméhez) most a Meidericher SV játékosa, úgynevezett „kisszerződéssel". Ez azt jelenti, hogy a fixe nagyon csekély, csak akkor kap többet, ha bekerül az első csapatba. **Rahn** még 58-ban is a legjobbak közé tartozott Svédországban, de ma már nem számítják az élvonalba.

— Az NSZK válogatottja ott lesz a legjobb négy között — jósolta Rahn. — **A jelenlegi csapatunk jobb, mint a legutóbbiak. Komoly meglepetésekre képes.**

DICSŐ ELŐDÖK REMÉNYTELJES KÖVETŐI

— Huszonhét év után újból elvárhatjuk, hogy csapatunk tisztességesen szerepeljen a világbajnokságon. Csodákat ugyebár nem szabad várnunk, mert a mai csapatunk tudásban nem éri el a 34-est és a 38-ast. De arra joggal számíthatunk, hogy az első négy között végzünk. Valószínűleg a brazilok, angolok és magyarok mögött.

Vittorio **Pozzo**, az őszhajú maestro, az egykori olasz csodacsapat megalkotója, két világbajnoki cím „fegyvermestere" mondta ezt nemrégen, egy baráti beszélgetés során. **Pozzo** évek óta szakcikkeket ír olasz lapok számára, a nyári magyar—olaszon ott ült mögöttünk a sajtóterasz második sorában. Akkor még pesszimistább volt s annyit említett, hogy sokat kell javulniuk, ha be akarnak jutni a 16-os döntőbe.

Nos, bejutottak, de bizony elég nehezen. **Pozzo** és a többi szakvezető arra alapozza derülátását, hogy az olasz futball végre kezd önnön erejéből magára találni, felemelkedni. Bár még mindig jó néhány külföldi játékos erősíti az élcsapatokat, az olasz pályákon szereplő idegen állampolgárok száma mégis jóval kisebb, mint néhány évvel ezelőtt. Ezek legnagyobb része különben, a FIFA Tokióban hozott határozata szerint, amúgysem játszhatna az olasz nemzeti válogatottban.

— Rendelkezünk viszont egy Negrivel, Facchettivel, Rosatóval, Morával, Riverával és Mazzolával, hogy csak a legjobbakat említsem — vélekedik Edmondo **Fabbri** szövetségi kapitány, aki azzal az elvvel válogat, hogy igyekszik ugyan állandó 16—18-as keretet létrehozni, de bérelt helyeket senki számára sem engedélyez. Persze, a szurkolók egy része — részben nyilván klubsovinizmusból — kissé elégedetlen. És a keretben szeretné ott látni például Pizzaballát, az Atalanta kapusát, Picchit, az Internazionale jobbfedezetét (aki különben már szerepelt a keretben) és Simonit, a Torino balszélsőjét. Ez utóbbi behívására aligha kerül sor, az után, hogy **Barison**, a Roma szélsőcsatára olyan ragyogóan játszott a lengyelek ellen.

Hogyan is fest hát e pillanatban az olaszok nagy kerete? Amely a végső nevezésig még bizonyára változni fog 2—3 helyen, de zömében az alanti játékosokból kerül ki.

Kapus: **Negri** (Bologna), **Sarti** (Internazionale), **Albertosi** (Fiorentina);

hátvéd: **Burgnich** (Inter), **Facchetti** (Inter), **Guarneri** (Inter), **Gori** (Juventus), **Noletti** (Milan), **Ardizzon** (Roma);

edezet: **Rosato** (Torino), **Fogli** (Bologna), **Tumburus** (Bologna), **Bercellino** (Juventus), **Bedin** (Inter), **Bolchi** (Torino);

csatár: **Pascutti** (Bologna), **Lodetti** (Milan), **Riva** (Cagliari), **Domenghini** (Inter), **Mora** (Milan), **Barison** (Roma), **Bulgarelli** (Bologna), **Mazzola** (Inter), **Rivera** (Milan), **Giuliano** (Napoli), **De Paoli** (Brescia), **Bertini** (Fiorentina).

A szurkolók inkább a védelemmel elégedettek a selejtezőben látott teljesítmények alapján, míg a csatárokkal kevésbbé.

Pedig a csatárok külön-külön mindannyian nagyszerűen képzett játékosok, kiváló technikával, némelyikük félelmetes lövőerővel. S a csapatjátékban mégis gyakran vannak hibák.

Mora

Körülbelül ez az, amin **Fabbri** mesternek a VB-ig elsősorban javítania kell. Miként húszegynéhány meg harminc évvel ezelőtt az olasz válogatott bebizonyította, hogy **11 ragyogó játékos valóban ragyogó csapatot jelent.** Ha úgy visszaemlékszünk a 38-as VB olasz—magyar döntőjére (amelyen 4:2-re kikaptunk), még mindig csettinthetünk egyet az olasz támadósor összetételének olvastán. Hogy azt mondja: **Biavati, Meazza, Piola, Ferrari, Colaussi . . .**

S az olasz szurkolóknak is felcsillan a szemük, ha ehhez még az **Olivieri — Foni, Rava — Serantoni, Andreolo, Locatelli** összetételű védelemre illetve fedezetsorra gondolnak. Elődeikről, az 1934-es világbajnoki címet kivívó Combiról, Allemandiról, Orsiról és a többiekről nem is beszélve. (A „38-as" két összekötő különben már 34-ben is tagja volt a világbajnokcsapatnak.)

A kétszeres világbajnok olasz válogatott mai utódai — véleményünk szerint — nem érik el a nagy elődök tudását. Ami persze nem jelenti azt, hogy nem szerezhetnek híveiknek kellemes meglepetést Angliában.

Álló sor, balról jobbra: Negri, Rosato, Facchetti, Guarneri, Burgnich, Picchi. Elöl: Orlando, Rivera, Corso, Bulgarelli, Mazzola

A VB EURÓPAI UJONCAI

A VB európai újonca. Érdekes, mert Portugáliát általában a jó labdarúgó nemzetek között emlegetik, ezért is meglepetés, hogy csak most, a nyolcadik világbajnokságon található az öt kontinens legjobb 16 csapata között.

Portugália

1934-ben kísérletezett először a döntőbe jutással, de a selejtezőben szomszédjával, Spanyolországgal szemben alulmaradt. Ugyanerre a sorsra jutott 1938-ban Svájc ellenében. 1950-ben megint csak nem sikerült jobban, ismét Spanyolország szerezte meg a jogot az induláshoz a brazíliai világbajnokságon. 1954-ben Közép-Európából kapott ellenfelet, Ausztria válogatottját, de a vágyálom ekkor sem teljesült. 1958-ban Olaszországgal és Észak-Írországgal tették egy csoportba, s óriási szenzációra a brit csapat hódította el az elsőséget a két latin nemzet előtt. 1962-ben a sors Angliával és Luxemburggal hozta össze — Anglia utazott Chilébe.

Nem sok reményt

fűztek a portugálok 1966-hoz sem, hiszen az egyik legnehezebb selejtező csoportba kerültek, a chilei ezüst érmes Csehszlovákiával, valamint Romániával és Törökországgal. A portugál válogatott megtáltosodott, sorra verte ellenfeleit, s hatalmas meglepetésre Pozsonyban legyőzte Csehszlovákiát is. Ezzel azután el is dőlt, hogy a negyedik csoportból ki megy brit földre. A csehszlovákok elleni lisszaboni döntetlen, s a visszavágón (Bukarestben) a románoktól elszenvedett 2:0-ás vereség csak kis szépséghibaként jelentkezik a különben ragyogó eredménylistán.

Portugália 1914-ben alakította meg labdarúgó szövetségét s azonnal bekapcsolódott a sportág nemzetközi vérkeringésébe. A magyar klubcsapatok sokat jártak Lisszabonban, Portóban és más helyeken. A kapcsolat azzal is bővült, hogy több magyar edző oktatta a portugál fiatalokat az elmúlt évtizedekben: *Biri*, *Guttmann*, *Czeisler* stb.

A magyar

labdarúgó válogatott 204. mérkőzését 1938. január 9-én Lisszabonban vívta, s bizony 4:0 arányú vereséget szenvedett vendéglátóitól. A magyar csapatban pedig nem kisebb nevek szerepeltek, mint *Szabó*, *Bíró*, *Turay*, *Dudás*, *Sas*, *Kállai*, *Zsengellér*, *Titkos*. 1956-ban játszottuk a második mérkőzést (ugyancsak Lisszabonban), ekkor az eredmény 2:2 volt. *Kocsis* és *Lantos* lőtte a magyar gólokat az úgynevezett aranycsapatból, amely így állt fel: *Ilku — Buzánszky, Teleki, Lantos — Bozsik, Palotás (Berendi) — Budai, Kocsis, Machos, Puskás, Fenyvesi.*

A portugál futballnak mindig voltak nemzetközi klasszisú klubcsapatai — FC Porto, Belenenses, Sporting —, de olyan magaslatra egyikük sem tudott emelkedni, mint a Benfica, amely most már évek óta ragyogóan fémjelzi hazája labdarúgó sportját. Nem csoda, ha a szurkolók már dalba is foglalták csapatuk dicsőítését: *„O Benfica melhor do mondo”* — éneklik Portugália-szerte, ami lefordítva azt jelenti: *A Benfica a legjobb a világon...”*. Van egy másik, s ugyancsak a Benfica népszerűségét jellemző mondás: *„Nem minden portugál Benficás, de minden Benficás portugál”* — ami azt jelenti, hogy a csapat nem ékeskedik idegen tollakkal, azaz nem szerepeltet külföldi játékost.

A Benficára épül

a portugál válogatott, s ez ma természetes, logikus elgondolás, hiszen így már eleve megvan a csapategység, s mindössze két-három kiegészítő játékosra van szükség, a gyengébbnek vélt posztok betöltésére.

A portugál labdarúgás szemefénye az anyakönyvi kivonat szerint Silva *da Ferreira* — egyszerűen *Eusebio* — Európa „feketegyöngye”. Népszerűsége valóban Peléével vetekszik, s érdekes: a két világsztár a civil életben jó barát. Mindegyikük — irigység és fenntartás nélkül elismeri a másik kivételes labdarúgó képességét.

Persze van még sztárja a portugál válogatottnak Eusebión kívül is. *Germano*, a körszakállas középhátvéd, akit mindennek inkább nézne az ember, csak éppen futballistának nem. Vagy vegyük *Augustót*, a szélvészgyors jobbszélsőt, az ördöngősen cselező *Simoest*, a balszélsőt. Hogy a portugál válogatott összeállításáról is valami képet kapjon az olvasó, nézzük talán a Csehszlovákia elleni visszavágón 0:0-ás eredményt elért csapatot:

Carvalho — Festa, Germano, Hilario — Ferreira, Pinto — Augusto, Eusebio, Torres, Coluna, Simoes.

Sok nagyszerű név, s biztos, hogy Portugália megjelenése a VB döntőn nagyban színesíti majd a 16 válogatott csapat vetélkedését.

Eusebio, az „európai Pelé”, világszerte népszerű játékos. A pesti gyerekek is megostromolják aláírásáért

Kép a Csehszlovákia—Portugália mérkőzésről (0:0) — Costa Pereira, a portugál kapus, 11-est véd

MIT HOZ AZ ÖSSZESZOKOTTSÁG?

A 60 éves jubileumát ünneplő spanyol labdarúgás 1934-ben jelent meg először a VB-n. A következőkben még 1950-ben és 1962-ben vívta ki a jogot a végső küzdelemben való szerepléshez, tehát Londonban negyedszer vesznek részt a piros mezes, kék nadrágos spanyol futballisták a 16-os döntőben.

Legjobban 1950-ben szerepeltek, a negyedik helyen végeztek. Legutóbb Chilében a csoportküzdelem során Brazília, Csehszlovákia és Chile mögé kerültek, s a végső összesítés szerint 13.-ak lettek 2 ponttal, 2:3-as gólaránnyal.

A spanyol futball legelőször az 1920-as években csillogott olyan nevekkel, mint *Zamora, Samitier, Piera, Meana.* Ezután csak az 50-es évek hoztak újabb fellendülést, de nem a válogatottnak, hanem a közben világhírűvé vált Real Madridnak és Barcelonának. Főleg a Real az, amely éveken keresztül a labdarúgó bajnokcsapatok Európa Kupájának elnyerésével

magára irányította

a nemzetközi labdarúgó világ figyelmét. Mindezt azonban nem lehetett teljesen spanyol sikernek elkönyvelni, mert a nagyszerű eredmények mögött nagyon sok idegen játékos állt; a francia *Kopa,* a brazil *Didi,* az argentin *Di Stefano,* a magyar *Puskás* és még több, egy-egy idényt játszó, azután megint máshová távozó vándormadár.

A nemzeti érzésektől fűtött spanyol közvélemény természetesen kifogásolta a válogatott gyenge eredménylistáját, s követelte a tehetséges spanyol fiatalok helyét a nemzeti tizenegyben. Nem hiába, hiszen ha ma megnézzük a spanyol válogatott összeállítását, azonnal kitűnik: a vezetők engedtek a „nyomásnak". Az első nagy sikert 1964-ben, a Nemzetek Európa Kupájának elnyerése jelentette, amelynek során az elődöntőben Magyarország, a döntőben pedig a Szovjetunió ellen ért el egyaránt 2:1-es győzelmet a spanyol csapat. Így a Szovjetunió után másodiknak iratkozott fel az ezüst trófeára.

Az 1966. évi VB selejtezőjének IX. csoportjába kapott besorolást a spanyol csapat Írországgal és Szíriával. Szíria visszalépett, s így csak két mérkőzést kellett vívnia, azazhogy mégis csak hármat, mivel az azonos pontszám miatt — egyszer ugyanis Írország (1:0), a visszavágón pedig Spanyolország (4:1) győzött — harmadik mérkőzésre is szükség volt.

A párizsi Parc des Princes stadion a november 10-i estén szinte teljesen

spanyol jelleget

öltött, hiszen a nézők — csaknem 40 000-en — kilencven százalékát a Franciaországban élő és dolgozó spanyolok tették ki, s a hangulat legalább olyan túlfűtött volt, mint Madridban vagy Sevillában. A spanyol együttes a jobbszélsőt játszó *Ufarte* (Atletico Madrid) góljával a 80. percben szerezte meg csak a Londonba jutást.

Az utóbbi évek spanyol labdarúgó-sikereit Villalongának tulajdonítják, aki a Nemzetek Kupa mérkőzéssorozaton alkalmaztatta először csapatával a 4—3—3-as felállást. Ennek lényege, hogy csatársoránák két hátravont játékosával — amely csaknem mindenkor a balszárnynak állított *Suarez, Lapetra* kettős — a fedezet-vonalat egyenesíti ki, s általában ők „tolják hátba" a három elöl tanyázó csatárt. Érdekes egyébként, hogy a chilei csapatból alig maradt hírmondó a mostani válogatott keretben, s ahogy hírlik, *Villalonga* még további „vérátömlesztésre" is gondol.

A spanyol válogatott karmestere ma kétségtelenül a Világ Kupa győztes Internazionaléban játszó

Suarez

aki a 10-es számú mezben, ha kell, még két—három, más poszton szereplő játékostársát is kisegíti, hihetetlen munkabírásával. De még ennél az erényénél is nagyobb: *játék-áttekintése.*

Ő a mester, a dirigens, s mivel a többiek elismerik ilyen irányú képességét, megvan a csapatban a sikerekhez annyira szükséges harmónia.

Érdekes még, hogy a spanyol válogatott keretet — Suarezen kívül — főleg négy klub, a *Real Madrid (Betancourt* kapus, *Zoco* balfedezet, *Del Sol* jobbösszekötő), az *Atletico Madrid (Rivilla* hátvéd, *Glaria* fedezet, *Ufarte* jobbszélső), a *Barcelona (Olivella* középhátvéd, *Pereda, Mart'nez* csatár) és a *Zaragoza (Reija* hátvéd, *Marcelino* középcsatár, *Lapetra,* balszélső) játékosai alkotják.

Ebből is látszik *Villalonga* jó munkája: az eredményes taktikát csak egymást ismerő, jól begyakorolt játékosokkal lehet megvalósítani.

Ufarte, a spanyol válogatott csatára gólt lő a Benficának

Suarez, az olasz klubcsapatban játszó nagy spanyol csatár

„Soha ilyen szép nap!"

Svájc az eddigi hét világbajnokság közül ötön vett részt. 1930-ban még nem nevezett, 1958-ban pedig nem jutott túl a selejtezőn, mert nagy ellenfeleket kapott, Skóciát és Spanyolországot.

Svájccal kapcsolatosan érdekes, hogy néha szinte évekig nem hallat magáról, a svájci labdarúgás válságáról lehet olvasni, amikor viszont elérkezik a VB, egyszerre megtáltosodik, ott van a 16-os döntőben, s általában erején felül jól szerepel.

1934-ben a negyeddöntőben az akkor világhírű csehszlovák válogatottól kaptak ki minimális különbséggel (3:2-re), 1938-ban ugyancsak elérkeztek a legjobb nyolcig, itt Magyarország ütötte el őket a jobb szerepléstől (0:2).

1950-ben a csoportban Brazília és Jugoszlávia mögött csak a 3. helyen végeztek, nem játszhattak tovább, 1954-ben megint negyeddöntő következett a svájci labdarúgósport számára, itt azonban 3:1-es vezetésük után a kitűnő formába lendült osztrákoktól 7:5-re kikaptak.

Legutóbb, 1962-ben hatalmas küzdelemben harcolták ki a továbbjutást az 1958. évi ezüst érmes Svédország és Belgium ellenében, Santiagóban azonban már nem ment a csapatnak, elfogyott az erejük. Chilétől 3:1, az NSZK-tól 2:1, Olaszországtól 3:1 arányban kaptak ki, s csoportutolsók lettek.

1966-ra megint hatalmas küzdelmet vívtak, amíg eljutottak az „álmok földjére" — Angliába.

A svájci labdarúgó szövetség az egyik legrégibb Európában. 1895-ben alakult meg és 1904-ben már FIFA-tag. Hamarosan országszerte elterjedt a sportág s 1898-ban már bajnokot avattak: a Grasshoppers szerezte meg az elsőséget.

A svájci labdarúgás hamarosan jelentkezett a nemzetközi sportéletben is, szívesen játszott válogatott mérkőzéseket elsősorban szomszédaival, az olaszokkal, az osztrákokkal, de sok magyar—svájci mérkőzést is feljegyez a futballkrónika. A Közép-európai Kupa során több svájci klubcsapatot is megismert a magyar közönség, s még több kitűnő játékos egyéniséget: Minellit, Amadot, Bickelt, Ballabiot, Steffent, Fattont, Parliert, hogy mást ne említsünk.

Érdekes, hogy a svájci labdarúgás évek óta vezető egyéniségeket is ad a különböző nemzetközi labdarúgó szervezeteknek, a FIFA-nak, az UEFA-nak — *Thommen, Wiederkehr, Kaeser* személyében.

Nagy egyéniség a svájci futballban Karl *Rappan*. Ha baj van valamelyik klubnál, Rappant hívják. Ha nem megy a válogatottnak, *Rappan* jön. Kitalálja a „reteszt", variálja a taktikákat s jön a siker. *Rappan* a svájci sport „mágusa".

Az idén elég jól ment minden a válogatott körül, ott továbbra is a volt világhírű olasz válogatott hátvéd, *Foni* tevékenykedik, míg *Rappan* a Lausanne-nál dolgozik.

Svájcban természetesen nagy az öröm, s amikor véglegessé vált angliai részvételük, a lapok ezt így közölték:

„Soha ilyen szép nap, mint a mai".

Támadnak a hollandok a 0:0-ás Svájc—Hollandia mérkőzésen, Schneiter azonban tisztáz

Természetesen nagyon dicsérik a csapatot, amely kiharcolta a „VB-s" jogot, s bizony, most már további reményeket is fűznek a válogatott angliai útjához.

Az utolsó mérkőzésen ez a csapat harcolta ki a hollandok elleni sorsdöntő 2:1-es győzelmet:

Elsener (Lausanne) — *Grobéty* (Lausanne), *Leimgruber* (Zürich), *Schneiter* (Lausanne), *Fuhrer* (Young Boys) — *Bäni* (Zürich), *Kuhn* (Zürich) — *Allemann* (FC Nürnberg), *Hosp* (Lausanne), *Odermatt* (Basel), *Schindelholz* (Servette).

Az 1962-es chilei csapatból mindössze *Elsener, Grobéty, Schneiter* és *Allemann* kapott helyet a selejtezőben vívott mérkőzéseken. Közülük *Schneiter* ma az egyik legnépszerűbb svájci játékos, 40-szeres válogatott, ott jár már a válogatottság számát tekintve a nagy elődök nyomában. E tekintetben a rekordot egyébként *Minelli* tartja, 79-szeres válogatottsággal.

A svájciaknak komoly felkészülési terveik vannak a VB-re. Minden bizonnyal firenzei közös edzésekkel kezdik az előkészületet, de többszöri edzőtáborozást is közbeiktatnak az elutazásig.

Svájc válogatottja. Balról jobbra: Schneiter, Elsener, Bäni, Odermatt, Fuhrer, Hosp, Leimgruber, Schindelholz, Grobéty, Allemann, Kuhn

Megfiatalított válogatott

A szovjet labdarúgás csak a második világháború után jelentkezett a nemzetközi sportéletben, s mindjárt kirobbanó sikerrel. A Moszkvai Dinamó angliai körútja győzelmes volt, s még *a hűvös angol nézőket is fellelkesítette a vendégek erőteljes, korszerű, gólratörő játéka.*

A nemzetközi tornák közül

az olimpiai játékokra

nevezett először a szovjet labdarúgó szövetség. Helsinkiben a nyolcaddöntőből még nem sikerült tovább kerülnie a szovjet válogatottnak — előzőleg a selejtezőben Bulgáriát győzte le 2:1-re — mivel a jugoszlávok elleni megismételt mérkőzésen (az első eredménye 5:5 volt) 3:1 arányú vereséget szenvedett. 1956-ban Melbourneben azonban már Szovjetunió—Jugoszlávia döntő volt, *sikerült a visszavágás,* s az olimpiai arany érmeket a szovjet labdarúgók kapták. A mérkőzés eredménye egyébként 1:0 volt.

1958-ban a svédországi világbajnokságon is ott voltak a szovjet labdarúgósport képviselői. A csoportban azonban csak a 2. helyet tudták megszerezni, így az 1—8. helyért folyó küzdelembe nem szólhattak bele.

Ezután rendezték meg 1958-tól 1960-ig először a Nemzetek Európa Kupájának küzdelemsorozatát, az úgynevezett Henry Delaunay Kupát, amelyre a Szovjetunió iratkozott fel elsőként. A nyolcaddöntőben éppen Magyarországot győzték le 3:1 és 1:0-ra, a negyeddöntőből Spanyolország visszalépett, az elődöntőben Csehszlovákiát verték 3:0-ra, míg a finálében Jugoszláviát 2:1-re, hosszabbítás után. Érdekes, hogy az akkori csapatból

már csak Jasin és Metreveli

található a mostani világbajnoki keretben.

1962-ben a VB-n is előbbre léptek a szovjet labdarúgók. Nyolc közé jutottak, ott azonban Chilével szemben 2:1 arányban „elvéreztek'', s végeredményben csaknem azonosan szerepeltek a magyar válogatottal. A chilei VB-t megelőzően sikeres dél-amerikai portyát is lebonyolítottak, s az ott elért eredményeik alapján sokan a VB egyik nagy esélyesének tekintették *Jasin* csapatát.

Chile után több változás történt a szovjet labdarúgás vezetésében, s a válogatott jelenlegi szakirányítója Nyikoláj *Morozov* főedző. A fiatalítás híve, s már az 1965. évi selejtezők során sok újonccal kísérletezett, ezek többsége be is vált.

Ha visszalapozunk 1962-es VB-s nevezési listájukra, akkor a legutóbb Dél-Amerikában kitűnően szerepelt csapatból csak *Jasin, Danilov, Sesztyernyev, Voronyin, Metreveli* és *Huszainov* nevét találjuk meg, tehát kis túlzással csaknem teljes „őrségváltás'' történt.

A selejtezők

nem okoztak túlságosan sok gondot Morozovnak, inkább csak abban az elképzelésében, hogy sikerül-e az előmérkőzéseken végleges angliai együttesét megtalálnia. Ezt a célt szolgálta a többhetes dél-amerikai túrázás is, amely elsősorban objektív okokból kifolyólag sokkal jobban sikerült Morozovéknak, mint a magyar csapatnak.

Minden valószínűség szerint a Dél-Amerikába vitt játékosok alkotják a szűkebb szovjet világbajnoki keretet, s ezért érdemes is felsorolni:

Kapus: *Jasin* (Moszkvai Dinamó), *Kavazasvili* (Moszkvai Torpedó).

Jasin

Hátvéd: *Afonyin* és *Getmanov* (Rosztovi SZKA), *Sesztyernyev, Ponomarjov* (CSZKA), *Danilov* (Leningrádi Zenit) és *Kurcilava* (Tbiliszi Dinamó).

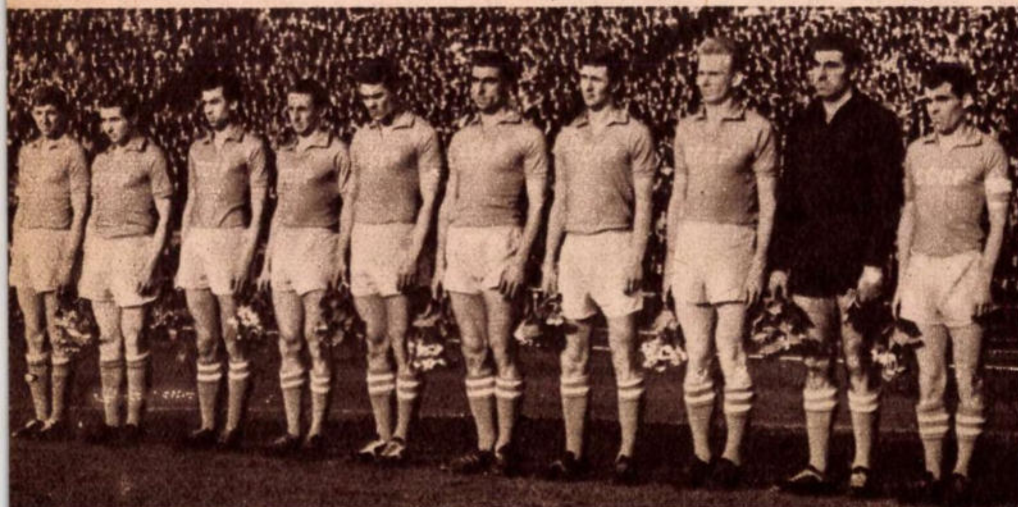
Fedezetek: *Voronyin* (Moszkvai Torpedó), *Szabó* (Kijevi Dinamó), *Kutivadze* (Kutaiszi Torpedó).

Csatárok: *Metreveli* (Tbiliszi Dinamó), *Malafejev* (Minszki Dinamó), *Banyisevszki* (Bakui Nyeftyanyik), *Hmelnyickij* (Kijevi Dinamó), *Oszjanyin* (Kujbisevi Krilja Szovjetov), *Kopajev* (Rosztovi SZKA), *Huszainov* (Moszkvai Szpartak) és *Sztrelcov* (Moszkvai Torpedó).

A keretben *Jasin* a legidősebb, 1929-es születésű, és *Banyisevszkij* a legfiatalabb, 20. évében jár. 1964 őszén a szovjet ifjúsági válogatottban, az 5:1-es győzelmüknél egymaga 4 gólt lőtt.

Érdekes *Sztrelcov* újbóli csatasorba állítása. Hét évi szünet után szerepel újra a szovjet válogatottban.

A Szovjetunió válogatottja, amely imponáló fölénnyel vívta ki a VII. csoportban a csoportelsőséget, és a selejtezők során valamennyi csapat közül a legtöbb gólt rúgta

Edző-válság az URUKNÁL

Ha futballról esik szó, akkor az elmúlt két világbajnokság eredménye alapján mindenkor Brazília neve kerül előtérbe. Érthető, hiszen Peléék olyan csengést, fényt adtak ennek a névnek, hogy azt elhomályosítani egyhamar bizony nem lehet. Persze azért már volt ilyenre példa, hogy csak mást ne említsünk — Uruguay esetében.

Ez a három milliós kis ország a futball-történelemben ugyanis olyat produkált, amelyről még manapság is *csodálattal kell megemlékezni.*

1924-ben és 1928-ban megnyerték a labdarúgó olimpiát, 1930-ban megrendezték az első hivatalos világbajnokságot, s a Rimet Kupát is otthon tartották. Azután dacból nem jelentek meg a két következő VB-n, de a negyedikre megint elmentek a szomszédba, Brazíliába és saját otthonukban győzték le nagy riválisukat. Tehát ha csak a folyamatosságot tekintjük, megvédték világbajnoki elsőségüket.

1954-gyel kapcsolatosan nekünk vannak kellemes élményeink, hiszen a magyar válogatottnak sikerült megtörnie az uruguayiak világbajnoki veretlenségi sorozatát. Ki tudja, ha nem így történik, nem „triplláznak"-e az „uruk". Lehet, hogy a magyar futballisták taszították a szakadék szélére Uruguay labdarúgását, mert 1958-ban már a selejtezőkön sem sikerült túljutniok, s a sportvilág a VI. VB legnagyobb meglepetésének könyvelte el a délamerikai ország távolmaradását Svédországból.

1962-ben a 16-os döntőben is csak Kolumbia válogatottját sikerült legyőzniök, ezért még mindig az uruguayi futball stagnálásáról kell beszélni.

Uruguayi szurkolók, egy alacsonyabb osztályú mérkőzésen

Közben azért mégis csak gyakori cikktéma lett ez az ország, világhírűvé vált klubcsapata, a Penarol révén. Ami Európának a Real Madrid és az Internazionale, az Dél-Amerikának az Independiente és a Penarol. A klub 1900-ban nyerte el először Uruguay bajnokságát, s aztán általában a Nacionallal vívta késhegyig menő

Luis Maria Maidana kapus (baloldalt) és Pedro Rocha, a híres csatár

küzdelmét a hazai elsőségért, míg 1958-tól már szinte egyeduralkodónak tekinthető a hazai pályákon. Az 1950-ben világbajnokságot nyert csapatba a *Penarol 9 játékost adott,* s aki a dobogó legfelsőbb fokáig vitte az együttest, az a Joan *Lopez* nevű edző volt, akire ez évben megint rábízták a világbajnoki csapat felkészítését. S mit tett megint? A Penarol-játékosokat választotta a csapat gerincének, akik közben *azt a bravúrt is végrehajtották,* hogy a klubcsapatok Világ-Kupáját is elhódították hazájuknak.

A selejtezőkön különösebb nehézség nélkül került tovább Uruguay válogatottja. Mind a négy mérkőzését megnyerte Peru és Venezuela ellen, s nyolc pontja mellett gólaránya is imponáló: 11:2.

Persze a közös munka kihatása nem múlt el nyomtalanul *Lopez* feje felett. Az egyesületek, elsősorban a legtöbb játékost adó Penarol vezetői megelégelték szerződtetett labdarúgóik gyakori távollétét, s kijelentették: *nincs tovább!*

Most azután ott állnak az uruguayi labdarúgósport vezetői a nagy probléma előtt: jó csapatuk van ugyan, de hogy teremtik meg annak lehetőségét, hogy kellően fel tudjon készülni az angliai útra? *Lopez is* kijelentette: ha a klubok mereven ragaszkodnak ahhoz, hogy csak a VB kezdete előtti utolsó négy hétre adják oda a játékosokat, akkor ő nem is vállalja az edzőséget, mert a VB-s szereplés eleve kudarcra van kárhoztatva.

Folyik tehát a harc a szövetség és a klubok között. Hogy kinek lesz igaza, az majd eldől. Mindenesetre nagy kár lenne, ha az angol közönség nem láthatna olyan uruguayi futballcsillagokat, mint pl. Maidanát, a „gumi"-kapust, Lezcanot, az indián hátvédet, Nestor Goncalvest, aki 1957-ben, a Penarolhoz szóló szerződése aláírásakor anélkül, hogy még új klubjában bemutatkozott volna, helyet kapott az uruguayi válogatottban. Vagy akár a jobbösszekötőt, Rochat, aki Chilében is ott volt — s legutóbb Uruguay legjobb csatára címet kapta.

Remélhetőleg elülnek a viharok az uruguayi futballberkekben, s a válogatott csapat a legjobban felkészülve utazhat majd el Angliába, a futballvilág nagy örömére.

Taibo, Uruguay válogatott kapusa lehúzza a labdát Paine, az angol jobbszélső elől

GÓL

A VILÁGBAJNOKSÁG LEGJOBB GÓLLÖVŐI

A világbajnokságok legjobb góllövői

1930, Uruguay: Guillermo *Stabile* (argentin) 8, Pedro *Cea* (uruguayi) 5, *Patenaud* (amerikai), C. *Neto* (brazil), Y. *Beck* (jugoszláv) 4—4, *Peucelie* (argentin) 3.

G. Stabile (Argentina)

1934, Olaszország: G. *Nejedly* (csehszlovák), K. *Conen* (német) 5—5, *Schiavio* (olasz), *Orsi* (olasz), *Meazza* (olasz), *Kielholtz* (svájci) 3—3.

Nejedly (Csehszlovákia)

1938, Franciaország: *Léonidas* (brazil) 7, *Zsengellér* (magyar) 6, *Piola* (olasz), *Colaussi* (olasz) 5—5, *Sárosi* (magyar) 4.

1950, Brazília: *Ademir* (brazil) 8, *Schiaffino* (uruguai) 6, *Ghiggia* (uruguayi) *Basora* (spanyol) 4—4.

1954, Svájc: *Kocsis* (magyar) 11, *Probst* (osztrák) *Morlock* (ny. német) 6—6, *Hüggi* (svájci), *Borgas* (uruguayi), *Ballaman* (svájci), *Schafer* (ny. n.) O. *Walter* (ny. német), *Puskás* (magyar) 5—5, *Czibor* (magyar) 4.

Schiaffino (Uruguay)

1958, Svédország: *Fontaine* (francia) 13, *Rahn* (ny. német), *Pelé* (brazil) 6—6, *Mc Parland* (észak-ír), *Vava* (brazil) 5—5, *Corbatta* (argentin), *Hamrin* (svéd), *Zikan* (csehszlovák), *Tichy* (magyar) *Simonsson* (svéd) 4—4.

1962, Chile: *Albert* (magyar), *Ivanov* (szovjet), *Jerkovics* (jugoszláv), L. *Sanchez* (chilei), *Vava*, *Garincha* (brazil) 4—4, *Tichy* (magyar), *Galics* (jugoszláv), *Scherer* (csehszlovák), *Amarildo* (brazil) 3—3.

A rangsor tehát: 1. Just Fontaine (francia) 1958, 13 gól, 2. Kocsis (magyar) 1954, 11, 3. Stabile (argentin) 1930 és Ademir (brazil) 1950, 8—8, 5. Léonidas (brazil) 1938, 7, 6. Zsengellér (magyar) 1938, Schiaffino (uruguayi) 1950, Probst (osztrák) 1954, Morlock (ny. német) 1954, Rahn (ny. német) 1958, Pelé (brazil) 1958 6—6.

Három játékos szerzett világbajnoki tornán egy mérkőzésen négy gólt: *Ademir* (brazil), Brazília—Svédország 7:1, 1950, *Kocsis* (magyar), Magyarország—NSZK 8:3, 1954, *Fontaine* (francia), Franciaország—NSZK 6:3, 1958.

— Uram, a labda tálalva van . . . — Persze, az oldalon szereplő „gólkirályok" önmagukat is ki tudták szolgálni

Fontaine (Franciaország)

Albert Flórián (Magyarország)

AMIT JÓ TUDNI A VILÁGBAJNOKSÁGOKRÓL

A VB SZÜLETÉSE

A labdarúgás világméretű térhódításának első napjaitól felmerült a VB rendezésének gondolata. A FIFA, a Nemzetközi Labdarúgó Szövetség 1904-ben történt megalakulása óta többször is felvetődött ez a kérdés, de valahol mindig kátyúba jutott.

Miután 1908-ban az olimpiai játékok programjába felkerült a labdarúgás is, csaknem mindenki megnyugtatónak találta ezt a megoldást a sportág nemzetközi szintű versenysorozata szempontjából. Abban az időben ezt a versenyformát nem hivatalos labdarúgó világbajnokságként is emlegették.

Az önálló világbajnokság rendezésének gondolata azonban továbbra is ott kísértett a nemzetközi berkekben, hiszen a hivatásos labdarúgás elterjedésével az olimpia már egyáltalán nem a legerősebb labdarúgó nemzetek találkozója volt.

Egy világbajnokság rendezésének alapelveit már — hosszabb tanulmányozás után — 1926-ban elfogadta a FIFA, 1927. február 5-én Zürichben végleg le is rögzítette, majd a Nemzetközi Szövetség 1928. május 26—29. közötti kongresszusa 23 szavazattal öt ellenében (egy küldött tartózkodott) ki is írta. A rendezés jogát pedig az olimpiai tornán 1924-ben és 1928-ban győztes és nemzeti önállóságának 100. évfordulóját ünneplő Uruguaynak adta az 1929. május 17—18-án Barcelonában megtartott ülésének döntése szerint. Ezzel a futballtörténelmi ténnyel kapcsolatban érdekes még megemlíteni, hogy a VB rendezése ellen szavazott öt ország: Svédország, Dánia, Finnország, Norvégia és Észtország volt.

A kiírás alkalmával a versenysorozat „Coupe du Monde" — azaz a „Világ-Kupa" elnevezést kapta. Az 1946-ban Luxemburgban ülésező kongresszus a VB hivatalos elnevezését „Championnat du Monde — Coupe Jules Rimet"-re (Világbajnokság — Jules Rimet Kupa) változtatta, ezzel is adózva a Nemzetközi Labdarúgó Szövetség francia elnökének, aki a világbajnokság rendezésének egyik úttörő harcosa s az alapelvek, tervek kidolgozója volt.

SZABÁLYZATA

A világbajnokságon valamennyi, a FIFA-hoz tartozó tagszövetség válogatottja — amatőr, fél-amatőr, professzionista — résztvehet. A VB-t minden négy évben, két olimpia között kell megrendezni. Díja, a 30 cm magas, arany Jules Rimet-Kupa, amelyet Abel *Lafleur* francia szobrász tervezett. A szobrocska egy női alakot ábrázol, aki a feje fölött nyolcszögletű serleget tart.

Az első világbajnokság, 1930: MONTEVIDEO

Az első VB megrendezését kontinensek-szerte nagy örömmel fogadták. Uruguay, a rendező, az előkészületek során mindent megtett, hogy a torna lebonyolítása a lehető legjobban sikerüljön. Nem kis anyagi erőfeszítésbe került ez a gazdaságban egyáltalán nem tobzódó délamerikai országnak. 120 ezer nézőt befogadó stadiont építettek a kormányzat és az ország népének szoros összefogásával. Erőfeszítéseik azonban nem hozták meg a várt sikert. A hosszú és költséges utazás miatt ugyanis a sportban legjelentősebb európai országok távolmaradtak a tornáról, noha az uruguayiak még a hajó- és vasútköltségeiket is vállalták volna. Hiányzott az első VB-ről Magyarország is, a hivatalos köröknek azzal a véleményezésével, hogy a versenyszínhely Montevideóba tétele szerencsétlen ötlet volt. Mégpedig azért, mert a dél-amerikaiak — elsősorban Uruguay — kedvező helyi, sajátos viszonyai aláássák a VB realitását.

Kár, hogy így történt, mert ebben a szakaszban a magyar labdarúgásnak lett volna „keresnivalója", még Montevideóban is. Ebben az időben ugyanis a magyar klubcsapatok szebbnél szebb, nemzetközi eredményeket értek el. A Ferencváros pl. éppen Montevideóban győzte le 3:2 arányban Uruguay, a kétszeres olimpiai bajnok válogatottját. Az Újpest pedig Közép-európai Kupa győzelemmel dicsekedhetett, s olyan játékosai voltak a magyar futballnak, mint *Bukovi, Obitz, Turay, Takács II.* stb.

Végeredményben az 1930. július 13—30. között megtartott VB-n 13 ország vett részt, négy európai: Belgium, Franciaország, Románia és Jugoszlávia, hét dél-amerikai: Argentína, Bolívia, Brazília, Chile, Paraguay, Peru és Uruguay, ezenkívül az Egyesült Államok és Mexikó. Távol maradtak olyan fémjelzett labdarúgó-nemzetek, mint Németország, Ausztria, Spanyolország, Olaszország, Anglia stb.

A torna rendezői négy csoportot alkottak.

I.: *Franciaország, Mexikó, Argentína, Chile,*
II.: *Jugoszlávia, Brazília, Bolívia,*
III.: *Románia, Peru, Uruguay,*
IV.: *Egyesült Államok, Belgium, Paraguay.*

Az első kiírás az uruguayiak elsöprő sikerét hozta, két olimpiai bajnokságuk mellé a hivatalos világbajnoki címet is megszerezték. Mind a négy mérkőzésüket megnyerték, 15:3-as imponáló gólaránnyal. A döntőben Argentína ellen 4:2 arányban győztes csapat összeállítása ide kívánkozik: Ballesteros — Nasazzi, Mascheroni — Andrade, Fernandez, Gestido — Dorado, Scarone, Castro, Cea, Iriarte.

Nevük aranybetűkkel íródott az uruguayi labdarúgás históriájába.

1930 világbajnoka: Uruguay. Álló sor, balról jobbra: Andrade, Fernandez, Gestido, Ballesteros, Nasazzi, Mascheroni, a gyúró. Elöl: Dorado, Scarone, Castro, Cea, Iriarte

1934 világbajnoka: Olaszország. Az álló sor bal szélén: Combi, jobb szélén Ferrari, elöl (balról a második) Meazza

1938 világbajnoka: ismét Olaszország. Álló sor, balról jobbra: Biavati, Vittorio Pozzo szövetségi kapitány, Piola, Ferrari, Colaussi. Elöl: Locatelli, Meazza, Foni, Serantoni, Olivieri, Rava, Andreoli, Angeli, a gyúró

2:1-re kikapott Ausztriától, úgyhogy a következő napon már haza is utazhatott. A vereséghez némileg hozzájárult az igen gyengén bíráskodó olasz *Mattea* is, aki kiállította Markost, s mivel *Avar* lerándult, végeredményben a magyar válogatott kilenc emberrel fejezte be a mérkőzést. Az összeállítás egyébként ez volt:

Szabó — Vágó, Sternberg — Palotás, Szűcs, Szalay — Markos, Avar, Sárosi, Toldi, Kemény.

A Rimet-Kupát most Olaszország hódította el, bár sokkal nehezebben, mint ahogy az előzőleg Uruguaynak sikerült. A nyolcaddöntőben ugyan fölényesen győztek az Egyesült Államok ellen, a negyeddöntőből azonban csak megismételt mérkőzésen jutottak tovább Spanyolország ellenében. Keservesen győztek az elődöntőben Ausztria ellen, ugyanilyen verítékes volt — hosszabbítás után — a finálében aratott győzelmük Csehszlovákia felett is. A VB-t nyerő azzurri csapat ez volt:

Combi — Monzeglio, Allemandi — Ferraris IV., Monti, Bertolini — Guaita, Meazza, Schiavio, Ferrari, Orsi.

A második világbajnokság, 1934: OLASZORSZÁG

A sok nehézség ellenére is lebonyolított montevideói torna megmutatta, hogy a sportágnak szüksége van erre a vetélkedőre, előbbre viszi fejlődését.

A második VB színhelyének kijelölése nem okozott sok gondot a FIFA-nak. Olaszországnak adták a rendezést, amely éppen az I. VB idején nyerte el az Európa-Kupát, miután a döntőben Budapesten 5:0-ra győzte le Magyarország válogatottját. A döntés sportbeli alátámasztása tehát megvolt, nem is apellált senki. Olaszország készséggel is vállalkozott, s mindössze az okozott gondot, hogy Uruguay várható bojkottja — válaszul Európa távolmaradására Montevideóból — vajon hány, elsősorban tengerentúli országot tántorít el a részvételtől.

Uruguay valóban nem nevezett, de minden előzetes várakozást felülmúlva, 32 ország nevezett. Nem sokkal utána azonban Peru és Törökország visszalépett, majd a selejtezők megindulásakor Chile is, így végeredményben 29 válogatott mérkőzött a második kiírásban.

Ezúttal Magyarország is ott volt a részvevők között, az együttes felkészülését azonban a sportágban dúló egyenetlenségek nagyban befolyásolták. A bajnokság csak 10 nappal a VB rajtja előtt fejeződött be, így a világküzdelemre tett közös felkészülés szinte semminek mondható. A magyar válogatott a selejtező VIII. csoportból Ausztriával együtt biztosan jutott tovább, mivel Bulgáriát Szófiában és Budapesten egyaránt 4:1 arányban legyőzte. Ketten kerültek be a hármas létszámú csoportból, így Ausztriával nem is kellett megmérkőzni.

A kellő előkészület ellenére is komolyak voltak a magyar remények, főleg, miután ismertté vált, hogy a nyolcaddöntőben Egyiptom az ellenfél. *Háda, Szabó* (kapusok), *Futó, Vágó, Bíró, Sternberg* (hátvédek), *Palotás, Szalay, Somlai, Szűcs, Lázár, Dudás* (fedezetek), *Markos, Vincze, Teleki, Tamássy, Avar, Sárosi I., Polgár, Toldi, Kemény* és *P. Szabó* (csatárok) alkották a kiutazó csapatot, viszont az edzőt, *Tóth* (Potya) Istvánt itthon hagyták azzal, hogy „különösebb munkája úgysem volna a VB folyamán".

Az 1934. május 27—június 10. között Rómában, Firenzében, Milánóban, Torinóban, Genovában, Nápolyban, Bolognában és Triesztben lezajlott második VB anyagi sikerei mellett természetszerűleg sportbelileg is magasan felülmúlta az első próbálkozást.

A magyar csapat csak annyiban felelt meg az előzetes várakozásnak, hogy Egyiptom 4:2 arányú legyőzésével a nyolc közé került, és visszavágott az 1924. évi párizsi olimpián 3:0 arányban elszenvedett, fájdalmas vereségért. Többre azután nem futotta erejéből, mert a Bolognában megrendezett negyeddöntőben az öt helyen megváltoztatott együttes

A harmadik világbajnokág, 1938: FRANCIAORSZÁG

Uruguay és Olaszország után a harmadik világbajnokság megrendezésével Franciaországot bízták meg, kicsit adózva ezzel Jules *Rimet*-nek, a FIFA francia elnöke addigi, a VB-k körüli fáradhatatlan tevékenységéért.

A nevezések túlhaladták az előző VB-ét is, 35 ország iratkozott fel az indulólistára, kilenc azonban már a selejtezőkből visszalépett: Egyesült Államok, Japán, Kolumbia, Costa Rica, Mexikó, San Salvador, Surinam, Bolívia, Egyiptom. Franciaország, a rendező és Olaszország, a védő kivételével a többi 24 csapat kilenc selejtező csoportban döntötte el a 16-ba jutás kérdését. A visszalépések miatt előzetes küzdelem nélkül utazott Franciaországba: Holland-India, Kuba, Brazília és Románia. A magyar csapat egy selejtezőt vívott. 1938. március 25-én Budapesten, az eddigi egyetlen magyar—görög találkozón biztosította válogatottunk a döntőbe kerülést, miután 11:1-es gólzáporos győzelmet aratott. A selejtezők meglepetései közé tartozott, hogy Portugália (Svájc ellenében), Jugoszlávia (Norvégiával, Lengyelországgal és Írországgal egy csoportban) nem tudott eljutni Párizsba. Uruguay megint távolmaradt, a polgárháború miatt nem jelentkezett Spanyolország. Sajnálatos tény-

1950 világbajnoka: Uruguay. Álló sor, balról jobbra: Varela, egy vezetőségi tag, Tejera, két elnökségi tag, Gambetta, Gonzales, Maspoli, Andrade. Elöl: az edző, Ghiggia, Perez, Miguez, Schiaffino, Vidal, a gyúró

ként lehet elkönyvelni, hogy a 16 közé jutott Ausztria az „Anschluss" miatt kényszerült visszalépni a végküzdelmektől.

A magyar labdarúgó-berkekben megint csak felmerült a kérdés: nem kell kimenni Franciaországba, hiszen könnyen úgy járhatunk, mint legutóbb Itáliában, egy mérkőzés után megint hazajöhet a csapat, kár a kidobott pénzért. Ezt a nézetet leginkább a klubvezetők hangoztatták, akik nem szívesen adták oda játékosaikat a válogatottba, hiszen ebben az időben Magyarországon a profi-világ dívott, a nemzeti érdek semmit sem jelentett az egyesületekben működő üzletembereknek.

A sok huzavona után azért mégiscsak elkezdődött a felkészülés, s jóval korszerűbb formában mint addig bármikor. A szakmunka irányítását *Schaffer* Alfréd, az egykor kiváló játékos, majd edző végezte. Nemhiába.

A nyolcaddöntőben a magyar csapat könnyű ellenfelet kapott: Holland-Indiát. A „bemelegítés" 6:0-ás győzelmet hozott, de már ekkor látszott, hogy a csapat sokra képes. A legjobb nyolc között már komolyabb erőpróba következett: a németeket kivert Svájc. Ezt az akadályt Lilleben 2:0-ás győzelemmel vette a magyar csapat. Az esélyesség lebegett már válogatottunk feje felett, különösen azután, hogy az elődöntőben a magyar *Nagy* József által vezetett svéd válogatottat 5:1-re verte. A magyar csapat tehát már második VB részvétele alkalmából a döntőbe jutott. Fényes bizonyítás volt ez a kétkedők, a magyar futball erejét lebecsülők előtt.

Két, régi vetélytárs Magyarország és Olaszország találkozott a döntőben, amely a már akkor eléggé megtépázott colombesi stadionban zajlott le 65 000 néző előtt.

A magyar válogatottat a döntőre *Dietz* Károly dr. szövetségi kapitány eléggé indokolatlanul megbolygatta. Kihagyta az addig kitűnően szerepelt Korányit és Toldit, helyükre Polgárt és Vinczét tette.

A két csapat összeállítása ez volt:

Olaszország: *Olivieri — Foni, Rava-Serantoni, Andreolo, Locatelli — Biavati, Meazza, Piola, Ferrari, Colaussi.*

Magyarország: *Szabó — Polgár, Bíró — Szalay, Szűcs, Lázár — Sas, Vincze, Sárosi dr, Zsengellér, Titkos.*

Korabeli lapvélemények szerint az olasz válogatott jobb volt, 4:2-s győzelmével megvédte világbajnokságát.

A negyedik világbajnokság, 1950: BRAZILIA

A VB szabályzata szerint 1942-ben kellett volna lennie a következő világbajnokságnak. Ez azonban már a párizsi döntő után csak reménynek látszott, mivel a következő években az erőszak uralta a világot. Náci csizmák tiporták Európát. Az ötkarikás olimpiai lobogó s a FIFA zászlaja fiókok mélyére került. Egy-egy országok közötti válogatott mérkőzésre helyenként ugyan még sor került, de nemzetközi tornák, világbajnokságok rendezésére nem volt alkalmas az idő.

Aztán mégiscsak elhallgattak az ágyúk, az élet visszanyerte értelmét, megint „virágba" szökkent a labdarúgás is. A FIFA 1946-ban, luxemburgi ülésén, kimondta a VB-sorozat folytatását, az újabb színhelyről azonban csak két év múlva Londonban döntöttek. Úgy vélték, hogy a két európai rendezés után megint Dél-Amerika kell, hogy következzék, Brazília lett tehát a vendéglátó ország. Itt határozták el egyben azt is, hogy a VB rendezését ugyancsak kérő Svájc és Svédország 1954-ben, illetve 1958-ban láthatja majd vendégül a világ legjobb labdarúgóválogatottjait. A VB fennmaradása és további sorsa tehát biztosítva volt.

33 ország nevezett — Magyarország nem — a lebonyolítás azonban nagy-nagy bonyadalmakkal járt.

Egész sereg selejtező mérkőzés után csak 13 csapat maradt a „színen" s ezért négy csoportban rendezték meg a csoport-elődöntőt, majd a négy győztes között körmérkőzéses alapon a döntőt. A VB legnagyobb érdekességét Anglia megjelenése okozta, s egyben meglepetését is, hiszen nem került a döntőbe. Az Egyesült Államoktól ugyanis 1:0-ra kikapott, ugyanilyen arányban szenvedett vereséget Spanyolországtól, így csak csoportmásodik lehetett.

Brazília volt a nagy favorit, hiszen egészen könnyedén jutott túl ellenfelein, Svédországot 7:1-re, Spanyolországot 6:1-re verte, s ezért a végső győzelemhez már a döntetlen is elegendő lett volna Uruguay, a nagy riválís ellen.

200 000 néző várta a Maracana-stadionban a nagy diadalt, de — drámát kapott. Uruguay — amely az előző mérkőzéseken bizony eléggé botladozott magára talált, s 2:1-es győzelmével (Olaszországhoz hasonlóan) másodszor iratkozott fel a Rimet Kupára.

A két csapat a döntőben:

Uruguay: *Maspoli — M. Gonzales, Varela, Tejera - Gambetta, Andrade — Ghiggia, Perez, Miguez, Schiaffino, Moran.*

Brazília: *Barbosa — Augusto, Danilo, Juvenal — Bauer, Bigode — Friaca, Zizinho, Ademir, Jair, Chico.*

Az ötödik világbajnokság, 1954: SVÁJC

Európa ismét labdarúgó-ünnepet ült. Mégpedig kettős ünnepet: a világhírű futballisták újabb találkozóját az öreg kontinensen, s a Nemzetközi Labdarúgó Szövetség 50 éves jubileumát. E szervezet taglétszáma az 1904. május 21-i megalakulása óta hétről (Franciaország, Belgium, Svájc, Hollandia, Svédország, Dánia és Spanyolország) nyolcvanötre nőtt.

A VB iránti érdeklődés minden eddigit felülmúlt. A selejtezőket 1953. június 5-től 1954. április 1-ig

1954 világbajnoka: az NSZK csapata. Balról jobbra: Fritz Walter, Turek, Eckel, Rahn, Ottmar Walter, Liebrich, Posipal, Schäfer, Kohlmeyer, May, Morlock

kellett befejezni 13 csoportban. A harmadik csoportból két együttes juthatott a legjobb 16 közé, a többiből egy-egy, így alakult ki azután a Uruguay-jal (a védő) és Svájccal (a rendező) a végső mezőny.

Magyarországnak nem kellett selejtezőt vívnia, mivel Lengyelország visszalépett a hetedik csoportból. Egy-két meglepetés most is adódott az előküzdelmek során, pl. az 1950-es VB két legeredményesebb európai csapata, Svédország és Spanyolország nem utazhatott Svájcba. Az előbbieket a belgák, az utóbbiakat a törökök ütötték el a továbbjutástól.

1954. június 16-án a lausannei stadionban, 20 perccel 18 óra előtt Jules *Rimet*, a világ-trófea névadója nyitotta meg az ötödik labdarúgó világbajnokságot.

A magyar válogatott nagy bizakodással utazott Svájcba, hiszen az „aranycsapatnak" több éves veretlenség volt már a háta mögött, közöttük olyan világraszóló fegyvertényekkel, mint a „brit oroszlán" 6:3-as legyőzése Wembleyben, s a budapesti visszavágón a 7:1-es siker. Ezt a 22 játékost nevezték a szakvezetők: *Grosits, Gulyás, Gellér* (kapusok), *Buzánszky, Lóránt, Lantos, Kárpáti, Várhidi* (hátvédek), *Bozsik, Zakariás, Szojka, Kovács I.* (fedezetek), *Tóth J., Kocsis, Hidegkuti, Puskás, Czibor, Budai II., Tóth M., Csordás, Palotás* és *Machos* (csatárok).

A bemutatkozás Dél-Korea ellen történt, s a 9:0 nem is fedte hűen a látottakat. A II fordulóban az NSZK következett. Fontos mérkőzés volt a csoport-végeredmény kialakulása szempontjából. *Herberger*, a németek szakvezetője taktikázott: *A mi céunk egy fordulóval továbbmenni és a törökök elleni mérkőzéssel bebiztosítani a továbbjutást. Nincs értelme kockáztatni. A magyarok pillanatnyi formájukban verhetetlenek. Hogy aztán később mi lesz, az majd eldől* — mondotta a nagy „mágus".

8:3-ra nyert a magyar csapat, de mint az július 4-én, a berni Wankdorf-stadionban kiderült, sajnos mégis Sepp *Herbergernek* lett igaza.

Node addig bizony a magyar futballfölényről, a magyar labdarúgók briliáns technikájáról beszélt a nemzetközi futballvilág. A negyeddöntőben Brazília (4:2), az elődöntőben pedig Uruguay (4:2, hosszabbítás után) került a magyar válogatott által legyőzött csapatok közé, s már mindenki Budapesten látta az arany kupát.

Sok szakvitára, polemizálásra, sőt teli indulatokkal fűtött „csatározásra" szolgáltatott okot az elmúlt 11 év során, hogy vajon miért is nem sikerült megszereznie a magyar csapatnak a végső győzelmet Svájcban. Vajon *Puskás* beállítása, *Czibor* jobb, Tóth M. balszélre állítása volt-e a döntő tényező a vereségben, vagy a túlságos önbizalom, az utolsó mérkőzés előtt korai győzelmi hangulat, vagy sok egyéb más? Ki tudja, hiszen az elmúlt évtized sem adott erre megnyugtató választ, a biztos csak az, hogy az NSZK elleni döntőn a magyar csapatból bizony már hiányzott a gyorsaság, a robbanékonyság, sőt az annyiszor és mindenki által megcsodált játékosság is. Minden esetre talán soha vissza nem térő lehetőséget szalasztott el a magyar labdarúgó válogatott 1954-ben.

A döntőn szerepelt csapatok egyébként így álltak fel:

NSZK: *Turek — Posipal, Liebrich, Kohlmeyer — Eckel, Mai — Rahn, Morlock,* O. *Walter,* F. *Walter, Schäfer.*

Magyarország: *Grosics — Buzánszky, Lóránt, Lantos — Bozsik, Zakariás — Czibor, Kocsis, Hidegkuti, Puskás, Tóth* M.

A hatodik világbajnokság, 1958: SVÉDORSZÁG

A sportág viharos fejlődésére mutat, hogy 53 ország tervezte válogatottjának indítását, s hivatalosan 52 küldte be nevezését a Nemzetközi Labdarúgó Szövetséghez. Azután, mint ahogy lenni szokott, megkezdődtek a lemorzsolódások.

Végeredményben a VB-t rendező Svédországon és a világbajnoki címet védő NSZK-n kívül — amelyek selejtezők nélkül kerültek a döntőbe — kilenc európai, három dél-amerikai, két közép- és észak-amerikai, valamint négy ázsiai-afrikai csoportban 48 ország válogatottja vívott csaknem száz mérkőzést a tovább jutásért.

Már a selejtezőknek — amelyekbe ezúttal kapcsolódott be először a Szovjetunió — megvoltak a hatalmas meglepetései. Nem jutott el többek között Svédországba az 1934. és 1938. évi világbajnok: Olaszország, az 1954-ben jól szerepelt Svájc, és a VII. VB-t igénylő Chile. Bombaszenzációt jelentett, hogy Uruguay, a másik kétszeres világbajnok sem utazhatott el Svédországba, mivel a selejtezők során 5:0-ra kikapott Paraguaytól, s ráadásul pontot adott le Kolumbiának is.

Az 1956-os ellenforradalmi események után teljesen újjá szervezett magyar válogatott a III. csoportból került el Skandináviába, Bulgária és Norvégia ellenében, egyáltalában nem meggyőző és megnyugtató játékkal. Kínosnak hatott például az Oslóban Norvégiától elszenvedett 2:1-es vereség. Ez a 22 játékos képviselte a magyar színeket: *Grosics, Ilku* (kapusok), *Mátrai, Sipos, Sárosi, Kárpáti, Szigeti* (hátvédek), *Bozsik, Berendi, Szojka, Kotász* (fedezetek), *Budai II., Sándor, Lahos, Vasas, Hidegkuti, Tichy, Friedmanszky, Bundzsák, Monostori, Fenyvesi, Bencsics* (csatárok).

A nyolcaddöntőben, a III. csoportba kapott besorolást a magyar együttes Wales-szel, Mexikóval és Svédországgal együtt. Bizony döcögött a magyar csapat gépezete, nagyon előrevetette árnyékát, hogy ezen a világversenyen nincs sok keresnivalónk. Pedig nagy szerencsével még az esélyt is megkaptuk hozzá, hogy legalább a 8 közé kerüljünk. A Wales-szel 1:1, a Svédországgal 1:2, és a Mexikóval 4:0 arányban végzett mérkőzés után a csoport második helyéért — amely ugyancsak a feljutást jelentette — újból mérkőzhettünk Wales-szel. Stockholmban 2500 néző előtt fájdalmas vergődés következett, s 2:1-es győzelmükkel a walesiek vonulhattak le örvendezve a pályáról.

A magyarok nélkül folytatódott tehát tovább a svédországi világbajnokság, emelynek fő mottója talán az lehetne: végre teljesültek a brazil álmok. Valóban, a dél-ame-

1958 világbajnoka: Brazília: Álló sor, balról jobbra: Vicente Feola, D. Santos, Zito, Bellini, N. Santos, Orlando, Gilmar. Guggol: Garrincha, Didi, Pelé, Vavá, Zagalo és a gyúró

rikai együttes magasan ellenfelei fölé nőtt. 4-2-4-es játék-alakzatukkal egészen újat hoztak a labdarúgás stratégiájába, hosszú időre forradalmasították a sportágat. Imponáló volt a brazilok könnyed játéka, s ebben is játékos védekezésük. Pedig, hogy ez mennyire eredményes volt, bizonyítja, hogy a csoport mérkőzések során még gólt sem kaptak. Ezen a VB-n tűnt fel egyébként a labdarúgó sport eddigi talán legnagyobb csillaga: Pelé — vagy ahogyan hazájában nevezik „a fekete gyöngy".

Brazília az elődöntőben és a döntőben is 5—5 gólt rúgott (Franciaország 5:2, Svédország 5:2), s diadalmasan térhetett vissza Rio de Janeiroba: véghez vitték azt, amelyről már annyi évtizede álmodoztak.

A Brazília—Svédország döntőn ez volt a két csapat összeállítása:

Brazília: *Gilmar* — D. *Santos, Bellini,* N. *Santos* — *Zito, Orlando* — *Garrincha, Didi, Vava, Pelé, Zagalo.*

Svédország: *Svensson — Bergmark, Gustavsson, Axbom — Borjesson, Parling — Hamrin, Gren, Simonsson, Liedholm, Skoglund.*

tottunktól, szerencsére ez már nem befolyásolta a csoport-küzdelem végkimenetelét.

Chilében a nyolcaddöntő során a magyar válogatott a rancaguai, IV. csoportba került Argentínával, Bulgáriával és Angliával.

A bemutatkozás jól sikerült. Angliát okos taktikával 2:1-re legyőzte együttesünk s ezzel nagyon komoly lépést tett a kitűzött cél elérése felé: legalább a 8 közé kell jutni. A következő — Bulgária elleni — 6:1-es mérkőzésünkről így írtak a külföldi lapok:

„A magyaroknak nem jelentett különösebb problémát ez a viadal: 12 perc alatt elintézték Bulgáriát". Jól ment a harmadik mérkőzés is: az Argentína elleni 0:0-al nemzeti tizenegyünk veretlenül lett csoportelső. A többi ágon is általában az esélyeseknek sikerült kiharcolniuk a továbbjutást: a Szovjetunió, Jugoszlávia, az NSZK, Chile Brazília, Csehszlovákia, Magyarország és Anglia lett a továbbküzdő nyolc válogatott csapat.

Felcsillantak a remények, hogy talán még a négy közé is sikerül bejutni, Csehszlovákia betonvédelmével azonban nem tudtak megbirkózni csatáraink, *Scherer* gólját nem sikerült kiegyenlíteniök, véget ért számunkra is a hetedik VB.

Olaszországhoz és Uruguayhoz hasonló bravúrt vitt végbe ezen a tornán Brazília: másodszor került hozzájuk a Rimet Kupa. Ez a győzelmük nem volt olyan könnyed, mint Svédországban, de végezetül azért senki sem vitatta, hogy nem volt megérdemelt.

A brazil futball annalesébe pedig a döntőn részt vett alábbi tizenegy játékos nevét írták be: *Gilmar* — D. *Santos, Mauro,* N. *Santos* — *Zito, Zozimo* — *Garrincha, Didi, Vava, Amarildo, Zagalo.*

A hetedik világbajnokság, 1962: CHILE

Hetedszer megint távoli földrészre utaztak a világ labdarúgó-sztárjai. Nem szívesen, hiszen két évvel előtte rettenetes erejű földrengés változtatta meg sokhelyütt ennek a tenger mellett sokezer kilométer hosszan elnyúló országnak a felszínét. Mindenki arra gondolt ebben az időben, hogy Chile a rázúdult természeti csapás okozta anyagi megrázkódtatás miatt visszaadja a labdarúgó világbajnokság megrendezésének jogát. Nem tette. A chilei államelnök, *Alessandri* dr. kijelentette: *„Az 1962-es világbajnokság Chile nemzeti ügye."* Ennek megfelelően végezték az előkészítés munkáját is. Az egész chilei társadalom összefogott, hogy méltó keretek között fogadhassák a világ legjobb labdarúgóit.

A VB-re jelentkezett 56 országból ezúttal mindössze öt: Románia, Kanada, Egyiptom, Szudán és Indonézia vonta vissza nevezését. Még csak nem is jelentkezett viszont Ausztria, amely úgy vélte, hogy nincsenek esélyei, s a selejtezőből esetleges továbbjutásuk esetén sem éri meg a költségeket a rájuk váró teljes bizonytalanság.

Selejtező nélkül tagja volt a 16-os mezőnynek Chile (a rendező), és Brazília, a védő. Meglepetés megint bőven adódott: Svájc harmadik mérkőzésen kiverte Svédországot, a francia, bolgár, finn csoportból déli szomszédaink kerültek tovább. A skótoknak is otthon kellett maradniok. Végeredményben Európát 10 ország válogatottja képviselte, köztük Olaszország és Spanyolország, amelyek legutóbb hiányoztak Svédországból.

A magyar válogatott a harmadik csoportból első helyezettként utazhatott el a tengeren túlra. Nem is volt könnyű feladat, hiszen az NDK és Hollandia nehéz akadályt igyekezett gördíteni a magyar csapat útjába. Hollandia például egy pontot Budapesten vett el válogatottunktól, szerencsére ez már nem befolyásolta a csoport-küzdelem végkimenetelét.

1962 világbajnoka: ismét Brazília. Álló sor, balról jobbra: D. Santos, Zito, Gilmar, Zozimo, N. Santos, Mauro. Elöl: a gyúró, Garrincha, Didi, Vavá, Amarildo, Zagalo (a sérült Pelé hiányzik a képről)

NYOLC LABDARÚGÓ VILÁGBAJNOKSÁG RÉSZVEVŐI

1930, URUGUAY	1934, OLASZORSZÁG	1938, FRANCIAORSZÁG	1950, BRAZÍLIA	1954, SVÁJC	1958, SVÉDORSZÁG	1962, CHILE	1966, ANGLIA
Argentína	Argentína	Belgium	Anglia	Anglia	Anglia	Anglia	Anglia
Belgium	Ausztria	Brazília	Bolívia	Ausztria	Argentína	Argentína	Argentína
Bolívia	Belgium	Csehszlovákia	Brazília	Belgium	Ausztria	Brazília	Belgium vagy Bulgária
Brazília	Brazília	Franciaország	Chile	Brazília	Brazília	Bulgária	Brazília
Chile	Csehszlovákia	Hollandia	Egy. Áll.	Csehszlovákia	Csehszlovákia	Chile	Chile
Egy. Áll.	Egy. Áll.	Holland-India	India	Dél-Korea	Észak-Írország	Csehszlovákia	Franciaország
Franciaország	Egyiptom	Kuba	Jugoszlávia	Franciaország	Franciaország	Jugoszlávia	Koreai NDK
Jugoszlávia	Franciaország	Lengyelország	Mexikó	Jugoszlávia	Jugoszlávia	Kolumbia	Magyarország
Mexikó	Hollandia	Magyarország	Olaszország	Magyarország	Magyarország	Magyarország	Mexikó
Paraguay	Magyarország	Németország	Paraguay	Mexikó	Mexikó	Mexikó	Német SZK
Peru	Németország	Norvégia	Skócia	NSZK	NSZK	NSZK	Olaszország
Románia	Olaszország	Olaszország	Spanyolország	Olaszország	Paraguay	Olaszország	Portugália
Uruguay	Románia	Románia	Svájc	Skócia	Skócia	Spanyolország	Spanyolország
	Spanyolország	Svájc	Svédország	Svájc	Svédország	Svájc	Svájc
(Összesen 13 csapat nevezett)	Svájc	Svédország	Törökország	Törökország	Szovjetunió	Szovjetunió	Szovjetunió
	Svédország	Ausztria lett volna a 16., de az Anschluss miatt távol maradt)	Uruguay	Uruguay	Wales	Uruguay	Uruguay

Baloldalt: az 1958-as VB-ről. Vavá az első gólt lövi a szovjet válogatottnak. Középen: Chilében Mauro boldogan emeli magasba a Rimet Kupát. Jobboldalt: magyar gól Rancaguában a bolgár hálóban

RANGLISTA
a VB-ken lejátszott mérkőzések alapján

		J	NY	D	V	Gólok	Pont	
1.	Brazilia	28	19	4	5	59:35	42	7*
2.	Németország	20	11	3	6	50:41	25	5
3.	Uruguay	16	11	1	4	50:23	23	4
4.	Olaszország	15	11	1	3	34:17	23	5
5.	Magyarország	17	10	1	6	57:24	21	5
6.	Jugoszlávia	19	9	3	7	33:27	21	5
7.	Svédország	16	8	2	6	38:35	18	4
8.	Csehszlovákia	17	8	2	7	29:27	18	5
9.	Franciaország	14	7	—	7	36:28	14	5
10.	Chile	12	7	—	5	20:17	14	3
11.	Argentina	12	6	1	5	27:25	13	4
12.	Ausztria	12	6	1	5	26:26	13	3
13.	Spanyolország	11	5	1	5	15:17	11	3
14.	Anglia	13	3	4	6	17:19	10	4
15.	Szovjetunió	8	4	1	3	12:11	9	2
16.	Svájc	13	4	1	8	24:33	9	5
17.	Paraguay	7	2	2	3	12:19	6	3
18.	Egyesült Áll.	7	3	—	4	12:21	6	3
19.	Wales	4	1	2	1	3:3	4	1
20.	Észak-Írország	4	1	1	2	5:10	3	1
21.	Mexikó	14	1	1	12	12:43	3	5
22.	Törökország	2	1	—	1	9:7	2	1
23.	Románia	4	1	—	3	5:9	2	3
24.	Kuba	2	1	—	1	2:9	2	1
25.	Kolumbia	3	1	—	2	5:11	2	1
26.	Belgium	6	—	1	5	8:20	1	4
27.	Skócia	5	—	1	4	4:14	1	2
28.	Bulgária	3	—	1	2	1:7	1	1
29.	Lengyelország	1	—	—	1	5:6	—	1
30.	Norvégia	1	—	—	1	1:2	—	1
31.	Egyiptom	1	—	—	1	2:4	—	1
32.	Peru	2	—	—	2	1:4	—	1
33.	Hollandia	1	—	—	1	2:6	—	2
34.	Holland-India	1	—	—	1	0:6	—	1
35.	Dél-Korea	2	—	—	2	0:16	—	1
36.	Bolivia	3	—	—	3	0:16	—	2

A megismételt mérkőzéseken csak a második meccs eredményét számítottuk be.

* E számok azt jelzik, hogy az egyes országok hány VB-n vettek részt.

A síp művészei

Minden ország élvonalbeli játékvezetője számára nagy kitüntetést jelent, ha a világbajnokság mérkőzésein szerepelhet. Még nagyobb a megtiszteltetés, ha a VB döntőjének vezetését bízzák rá. Nézzük csak meg, kik vezették az eddig döntőket.

1930, Montevideo: Uruguay—Argentína: Langenus (Belgium)

1934, Róma: Olaszország—Csehszlovákia: Eklund (Svédország).

1938, Párizs: Olaszország—Magyarország: Capdeville (Franciaország).

1954, Bern: NSZK—Magyarország: Ling (Anglia).

1958, Stockholm: Brazília—Svédország: Guigue (Franciaország).

1962, Santiago de Chile: Brazília—Csehszlovákia: Latüsev (Szovjetunió).

(Az 1950-es, braziliai VB-n négyes döntőt játszottak.)

Leo Horn (Hollandia)

VB-VÁLOGATOTTAK

A nemzetközi sportsajtó minden világbajnokság után összeállította a VB válogatottját. Íme, az egyes VB-k válogatottjai (a rövidítések: an = angol, a = argentin, b = brazil, ch = chilei, cs = csehszlovák, éi = észak-ír, f = francia,

A Rimet Kupa

h = holland, j = jugoszláv, m = magyar, n = német, ol = olasz, o = osztrák, sp = spanyol, sv = svájci, s = svéd, sz = szovjet, u = uruguayi):

1930

Thepot (f) — **Nasazzi** (u), **Paternoster** (ar) — **Andrade** (u), **Monti** (ar), **J. Evaristo** (ar) — **Peucelle** (ar), **Scarone** (u), **Stabile** (ar), **Cea** (u), **Iriarte** (u).

1934

Planicska (cs) — **Zsenisek** (cs), **Sesta** (o) — **Wagner** (o), **Csambal** (cs), **van Heel** (h) — **Lehner** (n), **Meazza** (ol), **Langara** (sp), **Nejedly** (cs), **Orsi** (ol).

1938

Olivieri (ol) — **Minelli** (sv), **Rava** (ol) — **Szalay** (m), **Andreolo** (ol), **Kopecky** (cs) — **Biavati** (ol), **Meazza** (ol), **Leonidas** (b), **Peracio** (b), **Colaussi** (ol).

1950

Maspoli (u) — **Augusto** (b), **Tejera** (u) — **Bauer** (b), **Varela** (u), **Andrade** (u) — **Basora** (sp), **Zizinho** (b), **Ademir** (b), **Schiaffino** (u), **Zarra** (sp).

1954

Turek (n) — **Andrade** (u), **Santamaria** (u), **D. Santos** (b) — **Bozsik** (m), **Cruz** (u) — **Rahn** (n), **Kocsis** (m), **Hidegkuti** (m), **Puskás** (m), **Czibor** (m).

1958

Gregg (éi) — **Bergmark** (s), **Wright** (an), **N. Santos** (b) — **Zito** (b), **Szymaniak** (n) — **Garrincha** (b), **Didi** (b), **Vava** (b), **Pelé** (b), **Skoglund** (s).

1962

Schroiff (cs) — **Eyzaguirre** (ch), **Popluhar** (cs), **Schnellinger** (n) — **Voronyin** (sz), **Masopust** (cs) — **Garrincha** (b), **Sekularac** (j), **Albert** (m), **Amarildo** (b), **Sanchez** (ch).

És a hét világbajnokság válogatottjából egy „nagy„ VB-válogatottat? Egy brazil újság erre is vállalkozott. Íme:

Planicska — Andrade, Wright, D. Santos — Bozsik, Masopust — Garrincha, Meazza, Leonidas, Pelé, Orsi.

Hát... Lehet vitatkozni rajta...

VB eredmények

1930

I. csoport: Franciaország—Mexikó 4:1, Argentína—Franciaország 1:0, Chile—Mexikó 3:0, Chile—Franciaország 1:0, Argentína—Mexikó 6:3, Argentína—Chile 3:1.

1. Argentína 6 p. (továbbjutott), 2. Chile 4 p., 3. Franciaország 2 p., 4. Mexikó 0 p.

II. csoport: Jugoszlávia—Brazília 2:1, Jugoszlávia—Bolívia 4:0, Brazília—Bolívia 4:0.

1. Jugoszlávia 4 p. (továbbjutott), 2. Brazília 2 p., 3. Bolívia 0 p.

III. csoport: Románia—Peru 3:1, Uruguay—Peru 1:0, Uruguay—Románia 4:0.

1. Uruguay 4 p. (továbbjutott), 2. Románia 2 p., 3. Peru 0 p.

IV. csoport: Egyesült Államok—Belgium 3:0, Egy. Áll.—Paraguay 3:0, Paraguay—Belgium 1:0.

1. Egyesült Államok 4 p. (továbbjutott), 2. Paraguay 2 p., 3. Belgium 0 p.

Elődöntő: Argentína—Egyesült Államok 6:1, Uruguay—Jugoszlávia 6:1

Döntő: Uruguay—Argentína 4:2.

1934

Nyolcaddöntő: Olaszország—Egyesült Államok 7:1, Spanyolország—Brazília 3:1, Ausztria—Franciaország 3:2, Magyarország—Egyiptom 4:2, Csehszlovákia—Románia 2:1, Svájc—Hollandia 3:2, Németország—Belgium 5:2, Svédország—Argentína 3:2.

Negyeddöntő: Ausztria—Magyarország 2:1, Olaszország—Spanyolország 1:0, Németország—Svédország 2:1, Csehszlovákia—Svájc 3:2.

Elődöntő: Olaszország—Ausztria 1:0, Csehszlovákia—Németország 3:1.

Döntő: Olaszország—Csehszlovákia 2:1, hosszabbítás után.

A 3. helyért: Németország—Ausztria 3:2.

1938

Nyolcaddöntő: Olaszország—Norvégia 2:1, Franciaország—Belgium 3:1, Brazília—Lengyelország 6:5, Csehszlovákia—Hollandia 3:0, Magyarország—Holland-India 6:0, Svájc—Németország 1:1, majd 4:2, Kuba—Románia 3:3, majd 2:1, Svédország—Ausztria j. n., Ausztria visszalépett.

Negyeddöntő: Olaszország—Franciaország 3:1, Brazília—Csehszlovákia 1:1, majd 2:1, Magyarország—Svájc 2:0, Svédország—Kuba 8:0.

Elődöntő: Olaszország—Brazília 2:1, Magyarország—Svédország 5:1.

Döntő: Olaszország—Magyarország 4:2.

A 3. helyért: Brazília—Svédország 4:2.

1950

I. csoport: Brazília—Svájc 2:2, Jugoszlávia—Mexikó 4:1, Brazília—Jugoszlávia 2:0, Svájc—Mexikó 2:1, Brazília—Mexikó 4:0, Jugoszlávia—Svájc 3:0.

1. Brazília 5 p., 2. Jugoszlávia 4 p., Svájc 3 p., 4. Mexikó 0 p.

II. csoport: Anglia—Chile 2:0, Spanyolország—Egyesült Államok 3:1, Spanyolország—Chile 2:0, Spanyolország—Anglia 1:0, Chile—Egyesült Államok 5:2, Egyesült Államok—Anglia 1:0.

1. Spanyolország 6 p., 2. Anglia, Chile és az Egyesült Államok 2 p.

III. csoport: Svédország—Olaszország 3:2, Svédország—Paraguay 2:2, Olaszország—Paraguay 2:0.

1. Svédország 3 p., 2. Olaszország 2 p., 3. Paraguay 1 p.

IV. csoport: Uruguay—Bolívia 8:0.

1. Uruguay 2 p., 2. Bolívia 0 p.

Döntő: Brazília—Svédország 7:1, Spanyolország—Uruguay 2:2, Brazília—Spanyolország 6:1, Uruguay—Svédország 3:2, Uruguay—Brazília 2:1, Svédország—Spanyolország 3:1.

Végeredmény: 1. Uruguay 5 p., 2. Brazília 4 p., 3. Svédország 2 p., 4. Spanyolország 1 p.

1954

I. csoport: Jugoszlávia—Franciaország 1:0, Brazília—Mexikó 5:0, Franciaország—Mexikó 3:2, Brazília—Jugoszlávia 1:1, hosszabbítás után.

1. Brazília és Jugoszlávia 3 p. (továbbjutottak), 3. Franciaország 2 p., 4. Mexikó 0 p.

II. csoport: Magyarország—Dél-Korea 9:0, NSZK—Törökország 4:1, Magyarország—NSZK 8:3, Törökország—Dél-Korea 7:0.

1. Magyarország 4 p. (továbbjutott), 2. NSZK és Törökország 2 p., 4. Dél-Korea 0 p.

A feljutást jelentő 2. helyért az NSZK és Törökország újabb mérkőzést vívott, a nyugatnémetek 7:2-re győztek, így a nyolc közé kerültek.

III. csoport: Uruguay—Csehszlovákia 2:0, Ausztria—Skócia 1:0, Uruguay—Skócia 7:0, Ausztria—Csehszlovákia 5:0.

1—2. Uruguay és Ausztria 4 p. (továbbjutottak), 3. Skócia és Csehszlovákia 0 p.

IV. csoport: Anglia—Belgium 4:4, hosszabbítás után, Svájc—Olaszország 2:1, Anglia—Svájc 2:0, Olaszország—Belgium 4:1.

1. Anglia 3 p. (továbbjutott), 2. Svájc és Olaszország 2 p. 4. Belgium 1 p.

Svájc Olaszországgal még egy mérkőzést játszott a feljutásért, a svájciak győztek, s a nyolc közé jutottak.

Negyeddöntő: Uruguay—Anglia 4:2, Ausztria—Svájc 7:5, Magyarország—Brazília 4:2, NSZK—Jugoszlávia 2:0.

Elődöntő: Magyarország—Uruguay 4:2, hosszabbítás után; NSZK—Ausztria 6:1.

Döntő: NSZK—Magyarország 3:2.

A 3. helyért: Ausztria—Uruguay 3:1.

1958

I. csoport: NSZK—Argentína 3:1, Észak-Írország—Csehszlovákia 1:0, NSZK—Csehszlovákia 2:2, Argentína—Észak-Írország 3:1, NSZK—Észak-Írország 2:2, Csehszlovákia—Argentína 6:1.

1. NSZK 4 p. (továbbjutott), 2. Észak-Írország, Csehszlovákia 3 p. 4. Argentína 2 p.

Újrajátszott mérkőzés: Észak-Írország—Csehszlovákia 2:1, az északír csapat lett a második feljutó.

II. csoport: Franciaország—Paraguay 7:3, Jugoszlávia—Skócia 1:1, Paraguay—Skócia 3:2, Jugoszlávia—Franciaország 3:2, Paraguay—Jugoszlávia 3:3, Franciaország—Skócia 2:1.

1—2. Franciaország és Jugoszlávia 4 p. (továbbjutottak), 3. Paraguay 3 p., 4. Skócia 1 p.

III. csoport: Svédország—Mexikó 3:0s Magyarország—Wales 1:1, Mexikó—Wale 1:1, Svédország—Magyarország 2:1, Svédor. szág—Wales 0:0, Magyarország—Mexikó 4:0,

1. Svédország 5 p. (továbbjutott), 2. Wales és Magyarország 3 p., 4. Mexikó 1 p.

Újrajátszott mérkőzésen Wales 2:1-re győzött Magyarország ellen, s így Svédország mellett a második feljutó lett.

IV. csoport: Szovjetunió—Anglia 2:2, Brazília—Ausztria 3:0, Brazília—Anglia 0:0, Szovjetunió—Ausztria 2:0, Brazília—Szovjetunió 2:0, Ausztria—Anglia 2:2.

1. Brazília 5 p. (továbbjutott), 2—3. Szovjetunió és Anglia 3 p., 4. Ausztria 1 p.

Újrajátszásnál a Szovjetunió 1:0-ra legyőzte Angliát, s a negyeddöntőbe került.

Negyeddöntő: NSZK—Jugoszlávia 1:0, Franciaország—Észak-Írország 4:0, Svédország—Szovjetunió 2:0, Brazília—Wales 1:0.

Elődöntő: Svédország—NSZK 3:1, Brazília—Franciaország 5:2.

Döntő: Brazília—Svédország 5:2.

A 3. helyért: Franciaország—NSZK 6:3.

1962

I. csoport: Uruguay—Kolumbia 2:1, Szovjetunió—Jugoszlávia 2:0, Jugoszlávia—Uruguay 3:1, Szovjetunió—Kolumbia 4:4, Szovjetunió—Uruguay 2:1, Jugoszlávia—Kolumbia 5:0.

1. Szovjetunió 5 p., 2. Jugoszlávia 4 p., 3. Uruguay 2 p., 4. Kolumbia 1 p.

II. csoport: Chile—Svájc 3:1, NSZK—Olaszország 0:0, Chile—Olaszország 2:0, NSZK—Svájc 2:1, NSZK—Chile 2:0, Olaszország—Svájc 3:0.

1. NSZK 5 p., 2. Chile 4 p., 3. Olaszország 3 p., 4. Svájc 0 p.

III. csoport: Brazília—Mexikó 2:0, Csehszlovákia—Spanyolország 1:0, Brazília—Csehszlovákia 0:0, Spanyolország—Mexikó 1:0, Brazília—Spanyolország 2:1, Mexikó—Csehszlovákia 3:1.

1. Brazília 5 p., Csehszlovákia 3 p., 3. Mexikó 2 p., 4. Spanyolország 2 p.

IV. csoport: Argentína—Bulgária 1:0, Magyarország—Anglia 2:1, Anglia—Argentína 3:1, Magyarország—Bulgária 6:1, Argentína—Magyarország 0:0, Bulgária—Anglia 0:0.

1. Magyarország 5 p., 2. Anglia 3 p., 3. Argentína 3 p., 4. Bulgária 1 p.

Negyeddöntő: Chile—Szovjetunió 2:1, Jugoszlávia—NSZK 1:0, Brazília—Anglia 3:1, Csehszlovákia—Magyarország 1:0.

Elődöntő: Brazília—Chile 4:2, Csehszlovákia—Jugoszlávia 3:1.

Döntő: Brazília—Csehszlovákia 3:1.

A 3. helyért: Chile—Jugoszlávia 1:0.

Világbajnoksági menetrend

Ez lesz a műsor Angliában, a 16-os döntőben:

Július 11, 12, 13, 15, 16, 19, 20, London, Middlesbrough, Sunderland, Liverpool, Manchester, Sheffield, Birmingham: az I—IV. csoport mérkőzései. Július 23, London, Sunderland, Liverpool, Sheffield: negyeddöntők. — Július 25—26, Liverpool, London: középdöntők. — Július 28, London: mérkőzés a 3—4. helyért. Július 30, London (Wembley): döntő.

Képeinken, baloldalt, fentről lefelé: White City (London), Birmingham, Sunderland. Fenn a londoni Wembley-stadion.

VILÁGBAJNOKI APRÓSÁGOK

VÍZSZINTES: 1. A nyíl irányában folytatva: a VB nyitánya még messze van, de ez a kérdés máris rengeteg szurkolót foglalkoztat (az utolsó kockába kettős betű). 17. Sedán közepe. 18. Három török szultán neve, tárgyesetben. 19. Csak részben takarít! 20. A Szovjetunió egyik népe. 22. Némán súgok (!). 23. Helyhatározó. 24. Régen a felnőtt cigányok beceneve volt. 25. Egykori, híres külföldi sakkmester. 27. A szovjet labdarúgás egyik legnagyobb alakja, nemrég hagyta abba. 29. A hét törpe egyike. 30. A brazil válogatott két kiváló játékosa volt. 31. Körülbelül. 33. Szigetlakó nép. 34. Azonos mássalhangzók. 35. Az 1958-as VB legrövidebb nevű játékosa (paraguayi). 36. Idegen állam ügynöke. 38. Vaduz nagyobbik része. 39. Élesíti, feni. 41. Afrikai politikus, Mali köztársasági elnöke. 43. Négylábú. 44. Ezerötszáz, a régi Rómában. 45. Végtag-maradvány (baleset következtében a nagyobbik részét amputálták). 48. Fényképezőgép-márka. 50. Fűszer. 51. Spanyol játékvezető, az 1958-as VB-n például a Franciaország—Paraguay mérkőzésen bíráskodott. 58. Associated Press. 59. Négyszög két szemben levő sarkát összekötő egyenes vonal (ék. h.). 61. Futballmeccsek sava-borsa. 62. Időmérő. 63. Összevissza esik! 65. Pierette párja, fonetikusan. 67. Egykori úszóbajnokunk. 69. Inkább más helyen! (két szó). 70. Elhunyt, többgyerekes szülőknek maradnak hátra! 72. Ideál közepe. 73. Helyezd rá! 74. O. NY

FÜGGŐLEGES: 1. A nyíl irányában folytatva: szerte a világon már most izgatja a szurkolók fantáziáját. 2. Ötlet. 3. Szemével érzékelte. 4. Y. 5. Német semleges névmás. 6. NZS. 7. Kézben tartani. 8. Amit eladnak, megvásárolnak. 9. Ötvenegy, római számmal. 10. Hitegető. 11. Veszem észre! 12. Üres lant! 13. Angol személyes névmás, semleges nemben. 14. Kettőzve: a múlt idő jele. 15. Kiöntő (folyóra mondjuk, nagy esők után). 16. Egykori asztalitenisz-világbajnokunk. 21. Az angol idő (time) kevert betűi. 24. Hangutánzó szó (elsütött puska). 26. Az olasz válogatott egyik kapusa. 28. TD. 29. Az NSZK válogatottjának kapusa az 1954-es VB döntőjén. 32. Az emberi testben sok van. 35. Nagyon csúnya. 37. Munka, némely pesti ember zsargonjában. 38. A brazil válogatott egyik csatára az 58-as és 62-es VB döntőjén. 40. Hatalmas hangszert. 42. Irányzat és út jelzője lehet olykor. 46. Két szó a) fűszert, b) küldj levelet!. 47. Kacagni kezd! 48. Éneklő szócska. 49. Uruguay középcsatára az 1930-as VB döntőjén. 52. Reálgimnázium rövidítése volt. 53. Hatalmas templom, székesegyház. 54. Piperecikk-márka. 55. Neves grafikus, rajzolóművész. 56. Karóra része (!). 57. Baba fele. 60. Bolgár pénzegység (ék. fel.). 64. Női név. 66. A Balatonba ömlik (ford.). 68. Kellemes ital. 69. A 27. vízsz. első három betűje. 71. KS. 73. Toulon határai.

(A megfejtéseket nem kell beküldeni. A hosszú sorok megfejtését a Labdarúgás februári számában közöljük.)

Szentmihályi Antal, az U. Dózsa válogatott kapusa

KÉT TÁBLA

Az 1958-as, svédországi VB néhány mérkőzését ismertető tábla (fenn): A chilei VB csoportbeosztását ismertető tábla

Mátrai és Rákosi nem szégyelli az örömkönnyeket a diadalmas bécsi mérkőzés után

CÍMKÉPÜNK

Albert Flórián és Farkas János a nálunk is népszerű Vébé Vilivel (az angolok Oroszlán Vilinek hívják a VB-t népszerűsítő figurát)

Hátsó borítónkon

Minden út Angliába vezet? Seeler (NSZK), Mazzola (Olaszország), Eusebio (Portugália), Mészöly (Magyarország), Pelé (Brazília), Jasin (Szovjetunió), Charlton (Anglia)

Szerkesztő: Hoffer József.
Felelős kiadó: Ungúr Imre, a Sport Lapkiadó és Propaganda Vállalat igazgatója
65.8709 Egyetemi Nyomda mélynyomása, Budapest

Szovjetunió — Dánia mérkőzés Moszkvában. 6:0-ra nyert a szovjet együttes. A hatodik gól berepül a dánok hálójába

Anglia válogatottja. Álló sor, balról jobbra: Stiles, J. Charlton, Banks, Wilson, Moore, Cohen és az edző. Elöl: Payne, Bridges, Greaves, Eastham, Connelly

IRÁNY LONDON

SUNDERLAND

MIDDLESBROUGH

MANCHESTER

LIVERPOOL

SHEFFIELD

BIRMINGHAM

LONDON

Ára: 4,– Ft